

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

БРОЙ
88

ОФИЦИАЛЕН ОРГАН НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Петък, 15 октомври 1993 г.

СОФИЯ

Цена 3 лева

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УКАЗ № 226

На основание чл. 98, точка 4 от Конституцията на Република България

ПО С Т А Н О В Я В А М :

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за ратифициране на Споразумението между Република България и Корпорацията за развитие на експорта за разсрочване на външния дълг на Република България към Канада, приет от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г.

Издаден в София на 11 октомври 1993 г. и подпечатан с държавния печат.

Президент на републиката: **Желю Желев**

ЗАКОН

за ратифициране на Споразумението между Република България и Корпорацията за развитие на експорта за разсрочване на външния дълг на Република България към Канада

Член единствен. Ратифицира Споразумението между Република България и Корпорацията за развитие на експорта за разсрочване на външния дълг на Република България към Канада, сключено на 30 април 1993 г.

Законът е приет от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г. и е подпечатан с държавния печат.

Председател на Народното събрание:
Александър Йорданов

17619

УКАЗ № 227

На основание чл. 98, точка 4 от Конституцията на Република България

ПО С Т А Н О В Я В А М :

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за ратифициране на Договора за консолидация на дълговете между правителството на Република България и правителството на Република Франция, приет от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г.

Издаден в София на 11 октомври 1993 г. и подпечатан с държавния печат.

Президент на републиката: **Желю Желев**

ЗАКОН

за ратифициране на Договора за консолидация на дълговете между правителството на Република България и правителството на Република Франция

Член единствен. Ратифицира Договора за консолидация на дълговете между правителството на Република България и правителството на Република Франция, по писан на 24 юни 1993 г. в Париж.

Законът е приет от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г. и е подпечатан с държавния печат.

Председател на Народното събрание:
Александър Йорданов

17620

УКАЗ № 228

На основание чл. 98, точка 4 от Конституцията на Република България

ПО С Т А Н О В Я В А М :

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Указа за насърчаване на раждаемостта, приет от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г.

Издаден в София на 11 октомври 1993 г. и подпечатан с държавния печат.

Президент на републиката: **Желю Желев**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Указа за насърчаване на раждаемостта (обн., ДВ, бр. 15 от 1968 г.; изм. и доп., бр. 21 от 1968 г., бр. 63 от 1973 г., бр. 17 от 1974 г., бр. 3 и 21 от 1975 г., бр. 63 от 1976 г., бр. 36 и 93 от 1979 г., бр. 4 от 1981 г., бр. 73 от 1982 г., бр. 51 от 1984 г., бр. 36 и 87 от 1988 г., бр. 30 от 1990 г.)

§ 1. Алията 1 на чл. 1 се изменя така:

„Всички български граждани при раждане на живо дете, независимо дали са осигурени или не, получават еднократна помощ в следните размери:

за първо дете – една минимална месечна работна заплата;

за второ дете – две минимални месечни работни заплати;

за трето дете – две и половина минимални месечни работни заплати;

за четвърто и всяко следващо дете – по една минимална месечна работна заплата.“

§ 2. Създава се нова ал. 4 на чл. 2 със следното съдържание:

„Месечните добавки за деца по ал. 1 се изплащат от общината или кметството по местожителството на родителите, когато двамата са безработни. Сумите, необходими за изплащането им, се осигуряват от държавния бюджет.“

§ 3. В чл. 3б, ал. 2 изразът „Министерството на културата, науката и просветата“ се заменя с „Министерството на науката и образованието“.

§ 4. В чл. 5 изразът „председателя на изпълнителния комитет на народния съвет или на кмета“ се заменя с „кмета на общината или на населеното място“.

§ 5. Навсякъде думите „народния съвет“, „народните съвети“, „съответния общински (районен) народен съвет“ се заменят съответно с „общината“, „общините“ и „съответната община“.

Законът е приет от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г. и е подпечатан с държавния печат.

Председател на Народното събрание:
Александър Йорданов

17618

РЕШЕНИЕ

за освобождаване на народен представител от състава и ръководството на Законодателната комисия

Народното събрание на основание чл. 8б, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 17, ал. 3 и чл. 19, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РЕШИ:

Освобождава Емил Георгиев Бучков като заместник-председател и като член на Законодателната комисия.

Решението е прието от 36-о Народно събрание на 6 октомври 1993 г. и е подпечатано с държавния печат.

Председател на Народното събрание:
Александър Йорданов

17621

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 15

от 28 септември 1993 г.

по конституционно дело № 17 от 1993 г.

Конституционният съд в състав: председател – Асен Манов, и членове: Младен Данаилов, Милчо Костов, Цанко Хаджистойчев, Станислав Димитров, Нено Неновски, Николай Павлов, Теодор Чипев, Милена Жабинска, Любен

Корнезов, Пенчо Пенев, Александър Арабаджиев, при участието на секретар-протоколчика Стойка Белова разгледа в закрито заседание на 28 септември 1993 г. к.д. № 17 от 1993 г., докладвано от съдията Александър Арабаджиев.

Производството по делото е образувано по искане на 59 народни представители от 36-о Народно събрание за установяване на противоконституционността на решението на Народното събрание от 30 юли 1993 г., с което от длъжността главен директор на Българската телеграфна агенция (БТА) е освободен Иво Любомиров Инджев и на същата длъжност е назначен Стефан Симеонов Господинов. Като основание за противоконституционността на това решение в искането е отбелязано несъответствието му с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията. Поддържа се, че липсва компетентност на Народното събрание да го постанови.

С определение от 5 август 1993 г. искането е допуснато за разглеждане от Конституционния съд, а като заинтересувани страни по делото са конституирани Председателството на Народното събрание, Министерският съвет, Иво Любомиров Инджев и Стефан Симеонов Господинов.

В изпълнение на дадената им от Конституционния съд възможност писмени становища по делото са изразили всички заинтересувани страни. В становището на Председателството на Народното събрание са изложени основните моменти от процедурата по приемане на атакуваното решение и е изтъкнато, че § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията ясно и категорично приравнява посочените в него три институции от гледище на правната им уредба. С последното се обосновава това, че Народното събрание е разгледало и приело внесения проект за решение за освобождаване на главния директор на БТА. В становището на Министерския съвет, подписано от министър-председателя, се подчертава, че правният статут на БТА не може да бъде определен еднозначно, което позволява да се обоснове компетентност по назначаване и освобождаване на нейния директор както на Министерския съвет (с оглед на Указ № 1635 на Държавния съвет от 1973 г. и на чл. 105, ал. 2 от Конституцията), така и на Народното събрание (с оглед на разпоредбите на чл. 84, т. 8 и чл. 98, т. 7 от Конституцията, които го оправомощават да установи компетентност и на друг държавен орган, и на себе си, и следователно може да упражни само това правомощие). В становището на освободения от длъжност главен директор на БТА Иво Любомиров Инджев не се отрича компетентността на Народното събрание да постанови това решение, но се поддържат – с оглед на чл. 22, ал. 1, изр. 2 ЗКС – други основания за неговата противоконституционност: противоречие с раз-

поредбите на чл. 39, ал. 1 и чл. 40, ал. 1 от Конституцията на мотивите, поради които решението е постановено, и нарушаване на правото на защита по чл. 56 от Конституцията при вземането му. В становището на новоназначения главен директор на БТА Стефан Симеонов Господинов се оспорват основанията за противоконституционност на решението на Народното събрание, изложени в искането, предвид на положението на продължителна несменяемост на главния директор на БТА, което би се създавало, ако бъдат възприети тези съображения.

При разглеждането на делото Конституционният съд обсъди материалите от заседанията на Комисията по изработване проект на Конституция към Великото народно събрание (ВНС) и от заседанията на ВНС във връзка с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията, както и материалите във връзка с решението, чиято противоконституционност се иска да бъде обявена – проект за решение от група народни представители, становища на Законодателната комисия, на Комисията по радио и телевизия и на Правния отдел, стенограма от заседанието на Народното събрание от 30 юли 1993 г.

За да се произнесе по основателността на направеното искане, Конституционният съд взе предвид следното.

I.

1. Решението на Народното събрание от 30 юли 1993 г., с което от длъжността главен директор на БТА е освободен Иво Любомиров Инджев и на същата длъжност е избран Стефан Симеонов Господинов, е прието на основание чл. 86, ал. 1 и § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията. Позоваването на тези две конституционни разпоредби е, за да се обоснове компетентността на Народното събрание да избира и освобождава главния директор на БТА. Този въпрос е бил спорен при обсъждането на проекта за решение в заседанието от 30 юли 1993 г., дискусиата по него определя и развитието на обстоятелствата относно освобождаването на Иво Инджев от посочената длъжност. Най-напред това е станало с решение на Министерския съвет № 214 от 3 юни 1993 г., взето на основание чл. 328а от Кодекса на труда във връзка с Указ № 1635 на Държавния съвет от 1973 г. (ДВ, бр.61 от 1973 г.). Министерският съвет е третираше БТА като ведомство (комитет) без ранг на министерство – статут, даден на агенцията от Държавния съвет с Указ № 1635 от 1973 г. на основание чл. 93, т. 16 от Конституцията от 1971 г. Решението му е обявено за нищожно от 5-членен състав на Върховния съд като издадено от некомпетентен орган. В решението на Върховния съд (№ 214 от 14 юли 1993 г. по дело № 196 от 1993 г.) е посочено, че по силата на § 6 от преходните и заклю-

чителните разпоредби на Конституцията (отбелязан по-нататък само като § 6) на БТА е придаден статут на национална институция, произтичащ пряко от Конституцията, поради което агенцията е изключена от системата на изпълнителната власт (т.е. на Министерския съвет) и не е част от държавната администрация по смисъла на чл. 105, ал. 2 от Конституцията, така че не попада и под общото ръководство, което Министерският съвет осъществява на това основание. Това обуславя извода, че Министерският съвет не разполага с правомощия спрямо нея и е обоснована компетентност на Народното събрание да избира и освобождава ръководителя на БТА, както прави това по отношение на БНТ и БНР.

След решението на Върховния съд 18 народни представители са внесли на основание чл. 71 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (ПОДНС) проект за решение за освобождаване и избиране на главен директор на БТА. Проектът за решение е придружен от мотиви, в които вносителите са отбелязали действия на И. Инджев като главен директор, преценени като несъвместими със статуса му на държавен служител. Становища по проекта за решение са изразили Законодателната комисия (без участието на представителите на ПГ на СДС) и Комисията по радио и телевизия. И в доклада на Законодателната комисия, и в становището на Комисията по радио и телевизия е прието, че въпросът за избиране и освобождаване на главния директор на БТА е от компетентността на Народното събрание. Това разбиране е възприето с вземането на решение за освобождаването на главния директор на БТА и избирането на нов главен директор.

2. Конституционният съд намира, че с приемането на това решение Народното събрание не е излязло от кръга на своите правомощия, очертан от Конституцията. Поначало на Народното събрание принадлежи компетентността да избира и освобождава ръководителите на определени от Конституцията и закона институции – чл. 84, т. 8. Също Народното събрание може чрез закон да предостави това правомощие на президента – чл. 98, т. 7. В рамките на конституционните правомощия на Народното събрание е да извършва персонални промени в ръководството на една национална институция. В един случаи Конституцията направо посочва институцията (напр. Българската народна банка в чл. 84, т. 8), в други те се определят от закон. Тъй като законите се приемат от Народното събрание, когато решава това, то трябва да държи сметка и за принципа на разделение на властите, утвърден от Конституцията като нейно основно начало (чл. 8), и за други конституционни принципи, които могат да имат значение при предоставянето на разглежданото правомощие.

С други думи, Народното събрание е носител на конституционното правомощие да избира и освобождава ръководителите на някои институции. По отношение на главния директор на БТА това правомощие също произтича пряко от конкретен конституционен текст.

Такъв е § 6. Предвид на систематичното място и характера на нормата като преходна разпоредба, разглежданото правомощие е предоставено временно – до създаването на нова законодателна уредба. Това показва и анализът на дискусиата при приемането на текста от Великото народно събрание. Той разкрива волята на конституционния законодател да създаде – чрез тази преходна разпоредба – на БНТ, БНР и БТА определен статус, съдържанието на който включва и това, че трите институции се поставят под ръководството на Народното събрание. При обсъждането и приемането на тази разпоредба е предпоставено, че правомощието да назначава и освобождава ръководителите им не се предоставя на президента, нито на Министерския съвет. Освен това е взето предвид, че бъдещата законодателна уредба може да предвиди разрешение, според което никой от посочените органи – самостоятелно или съвместно – да не притежава подобно правомощие. Ето защо е предпочетено до намирането на ново разрешение БНТ, БНР и БТА да бъдат третирани като национални институции, чиято дейност – по изрази на Основните положения на временен статут на БНТ и БНР – „се наблюдава пряко“ от Народното събрание.

Чрез включването на БТА в категорията национални институции наред с БНТ и БНР разпоредбата на § 6 е поставила край на статуса ѝ на комитет при Министерския съвет. Това, от друга страна, я изключва от системата на държавната администрация по смисъла на чл. 105, ал. 2 от Конституцията, над която Министерският съвет осъществява общо ръководство. Изключва се и компетентността на правителството да назначава и освобождава главния ѝ директор. Така се разкрива цялостното съдържание на разглежданата конституционна норма. Тя установява конституционноправна уредба на правния статус на посочените три институции, включително и на БТА, като им придава качеството „национални“ и като предоставя на Народното събрание ръководството по отношение на тях. Ето защо волята на конституционния законодател, създал разпоредбата на § 6, трябва да се тълкува като пряко насочена към предоставяне на Народното събрание на определени правомощия спрямо определени институции. Тъй като това произтича непосредствено от Конституцията, не е необходимо чрез механизма на чл. 84, т. 8 да се стигне до възможността Народното събрание да упражни правомощието по избиране, респ. освобождаване, на ръководителя

на БТА. Приемането на закон е въпрос на бъдещата уредба, а § 6 действа до нейното създаване. Бъдещата законодателна уредба може и да не предостави това правомощие именно на Народното събрание, а да избере друг, коренно различен подход. Възможно е също така да бъде премахнат държавният характер на БТА. Следователно не е необходимо най-напред Народното събрание да приеме закон, с който да предостави на себе си въпросното правомощие, а едва след това да го упражни, след като конституционната норма пряко го създава. Такова е нейното непосредствено предназначение. Ето защо решението, с което Народното събрание е извършило промяна на ръководителя на БТА, е съобразено с нея.

Щом чрез приемането на това решение Народното събрание е упражнило правомощие, което произтича директно от Конституцията, без да е необходимо предварително приемане на изричен закон, в още по-малка степен упражняването на същото правомощие може да бъде поставяно в зависимост от приемането или съществуването на „правила за БТА“ или на друг акт на парламента, аналогичен на Основните положения на временен статут на БНТ и БНР. Те са приети с решение на Великото народно събрание от 22 декември 1990 г., но след приемането на Конституцията преходната разпоредба на § 6 е източник на правомощията, които Народното събрание осъществява по отношение на посочените в нея три национални институции. В този смисъл за тези три институции § 6 е равнозначен на първата част на чл. 84, т. 8, т.е. това е конституционен текст, който направо посочва, че до приемането на нова законодателна уредба Народното събрание избира и освобождава ръководителите им. При това положение значението на Основните положения се ограничава в това да определят обема на останалите правомощия, които Народното събрание според временния статут има, и реда, по който ги осъществява. Поради това съображение от обстоителството, че Основните положения не съдържат правила относно БТА, не може да бъде направен изводът, че парламентът няма правомощия по отношение на нея. Както неведнъж се отбеляза, предназначението на § 6 не е само да прехвърли правомощия на Великото народно събрание на Народното събрание. С поставянето на БТА в една категория с БНТ и БНР § 6 създава на Народното събрание правомощия и относно БТА и определя техния обем. В този смисъл съществуването на временен статут на БТА, приет от Великото народно събрание, не съставлява условие, при което Народното събрание може да освободи главния ѝ директор и да избере нов. Като е извършил това с решението от 30 юли 1993 г., парламентът е осъществил не правомощие, което е преминало към него от Великото народно съб-

рание, а такова, което е създадено от преходна разпоредба на Конституцията. Тъй като е съобразено с тази разпоредба, решението не е противоконституционно.

II.

Разгледаното основание за противоконституционност, което е залегнало в искането на народните представители, въз основа на което е образувано производството по делото, обхваща и двете му части, тъй като засяга компетентността на Народното събрание да избира и освобождава главния директор на БТА. В становището на освободения главен директор, заинтересувана страна по делото, са наведени други основания за несъответствие с Конституцията, които засягат частта от решението, относно освобождаването. Тези основания подлежат на разглеждане от Конституционния съд по силата на чл. 22, ал. 1, изр. 2 ЗКС. Според тях мотивите, поради които е взето решението, нарушават конституционното право по чл. 39, ал. 1 от Конституцията, респ. конституционната забрана по чл. 40, ал. 1, а процедурата, по която решението е прието, не е осигурила реализация на конституционното право на защита по чл. 56 от Конституцията.

1. Както се посочи, проектът за решение на Народното събрание за освобождаване и избиране на главен директор на БТА е внесен от 18 народни представители. Внасянето на проекта следва решението на Върховния съд, произнесъл се по въпроса за компетентността да се избира (назначава) и освобождава ръководителя на БТА, без то да има значение на решение по спор за компетентност. От друга страна, решението на Върховния съд не се ползва със задължителна сила спрямо Народното събрание относно неговата компетентност, защото чрез него не може да се даде задължително тълкуване на Конституцията, правомощие, което съгласно чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията принадлежи на Конституционния съд.

Следователно процедурата по приемане на решението, с което И.Инджев е освободен от длъжността главен директор на БТА, се е развила по реда, предвиден в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. Производството урежда начина, по който се приемат актовете на Народното събрание и по-специално решенията, и не включва процедура за участие на външни на този процес лица и институции. От друга страна, чл. 71, ал. 1 ПОДНС не изисква проектите за решения да бъдат придружени от мотиви. В случая такива са изложени от вносителите на проекта. Мотивите, без да се гласуват и да се инкорпорират в съдържанието на прието решение, разкриват волята на вносителите и спомогат да се установят основанията на акта. Понеже отговарят на въпроса за причините, поради които е взето решението, те могат да пока-

жат съществуването на такива негови последици, които го поставят в несъответствие с конституционни принципи и норми.

Становището, според което решението за освобождаване на главния директор на БТА за това, че „системно и открито изразява в различни средства за масово осведомяване отрицателното си отношение към държавните институции и най-вече към президента и правителството“, противоречи на чл. 39, ал. 1 и чл. 40, ал. 1 от Конституцията, не се основава на смисъла на конституционните разпоредби и не държи сметка за съдържанието на защитаваното от Конституцията право.

Без то да се абсолютизира или да му се придава особено място в някаква йерархия на ценности и на права, значението му е фундаментално за установения конституционен ред. За личността правото ѝ да изразява своето мнение и да го разпространява чрез слово – писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин (чл. 39, ал. 1) изглежда иманентно на нейната същност и за възможността ѝ да се реализира в социалната реалност. Свободата на мнение действа като ограничител за регулативните възможности на държавата в редица сфери на обществения живот. Това право стои в основата и на политическия плурализъм (чл. 11, ал. 1), и на недопустимостта да се монополизира политическата, идеологическата и духовната сфера въобще (чл. 11, ал. 2), както и на други права (напр. правото на информация по чл. 41, ал. 1).

В тази най-общо очертана рамка на проблематиката, която осъществяването на правото по чл. 39, ал. 1 от Конституцията поражда, освобождаването на главния директор на БТА, включително и по причините, изложени в мотивите на вносителите на проекта за решение, не се вменя. Освобождаването на ръководителя на информационната агенция се е развило в друг контекст, в който не намира приложение оспорването му на конституционни основания. Сегашният статус на агенцията е публичноправен. БТА е публичноправна институция, защото актът на учредяването ѝ има такъв характер, а още повече, защото преходна разпоредба на Конституцията определя временното ѝ положение, като я поставя под непосредственото наблюдение на Народното събрание. Характерно за нея е, че събира и разпространява информация като информационен институт на българската държава. Квалификацията „национална“ добавя към нейния статус изискването, според което БТА не може да е средство за разпространяване на обособена по някакъв признак група. Това, разбира се, не означава, че агенцията осъществява функции на нечий информационен монопол; такова схващане не може да бъде подкрепено от гледище на Конституцията, не е в съгласие с Конституцията и отречена информационна политика. Не може да се пренебрегне оба-

че – въпреки автономността и независимостта на институцията – нейната ангажираност с държавата. Това преди всичко обуславя и статуса на нейния ръководител. В още по-голяма степен този статус е в зависимост от реда за назначаването (избирането) и освобождаването на главния директор при действащата конституционна уредба – от органа, който осъществява законодателната власт. Публичноправният акт, с който се извършват назначаването (избирането) и освобождаването, създава отношение, в което главният директор на БТА е страна в това си качество. С оглед на това му качество и при осъществяване на функции, които произтичат от него или са свързани с него, той не се ползва от конституционната защита на чл. 39, ал. 1. Че отделната личност има право свободно да изразява своето мнение и да го разпространява по различен начин, е безусловно гарантирано от Конституцията (при ограниченията на чл. 39, ал. 2). Конституционната гаранция означава също така недопустимост да се ограничават правата поради използването на свободата на мнение. Упражняването на това конституционно право не може да влече неблагоприятни последици в частноправната сфера. В разглеждания случай обаче отношението е възникнало и се е развило изцяло в публичната сфера и не може да се поддържа, че един публичноправен акт е навлязъл в частната сфера и е накърнил конституционни права.

При осъществяването на държавна дейност важи задължението за неутралност. С оглед на свободата на мнение задължението за неутралност се отнася и за държавата като цяло, когато я регулира чрез законодателни, административни или съдебни средства, което означава, че не могат да се прилагат различни критерии спрямо съпернически си идеи. Това важи и за отделния изпълнител на държавна дейност (арг. и от чл. 116, ал. 1 от Конституцията с уговорката, че ръководителят на национална институция по § 6 не е държавен служител в буквалния смисъл на този текст), а още повече – за ръководителя на национална институция с информационни функции. Не е допустимо тази функция да се упражнява в полза или във вреда на една или друга позиция, нито срещу държавата. Щом се касае за публична функция, чието поверяване се гради и върху доверие, дължима е лоялност. И обратно: накърняването на доверието може да предизвика неговото оттегляне, без да се дължи обосноваване на тази преценка. Стига, разбира се, да не съществуват други конституционни или законови условия, като стабилен мандат, определен срок на пълномощия, основания за предсрочно прекратяване на пълномощията и други подобни.

При това положение, като не се накърнява правото на лични убеждения по чл. 37 и 38 от Конституцията за упражняването на правото да

се изразява и разпространява собствено мнение от страна на осъществяващия държавна служба (в употребения тук смисъл на това понятие; срв. решение № 5 на Конституционния съд от 6 април 1993 г. по конституционно дело № 6 от 1993 г.), важат ограничения, които произтичат от посочените изисквания за неутралитет, доверие и лоялност. Следователно неспазването на тези изисквания може да обуслови освобождаване без последното да нарушава и отрича прогласеното и гарантирано от Конституцията право на лично мнение.

Изложената аргументация, следствие от която е, че разглежданото решение на Народното събрание не е в несъответствие с Конституцията на обсъденото основание, изцяло се отнася и до свързаното с него второ основание, наведено от заинтересуваната страна – по чл. 40, ал. 1. Всъщност двете конституционни норми са обособени само правотехнически, между тях съществува непосредствена връзка. Свободата на печата и на другите средства за масова информация, както и забраната за налагане на цензура обезпечават правото свободно да се изразява и разпространява мнение. Именно свободният печат е в най-голяма степен израз на „свободата на словото“. Дори и да не съществуваше чл. 40, ал. 1, свободата на печата би могла да бъде изведена от чл. 39, ал. 1. Отново обаче трябва да се подчертае, че БТА е държавна информационна институция. При това освобождаването на главния ѝ директор е станало в изпълнение на конституционно правомощие. Източникът на това правомощие поставя неговия носител, от една страна, и съответния ръководител на националната институция, от друга, в отношение, което не засяга нечие основно право, не накърнява и свободата на печата по чл. 40, ал. 1 от Конституцията. Независимо какви са мотивите за освобождаването и каква е тяхната състоятелност, преценката на органа, който е оправомощен от Конституцията да я направи, се проявява не като акт на цензура спрямо конкретно средство за масова информация, а като израз на воля спрямо институция, която този орган ръководи.

2. На последно място, като основание за противоконституционност подлежи на обсъждане и доводът, че при разглеждането на проекта за решение и приемането на решението е нарушено правото на защита на освободения главен директор на БТА. Позоваването е на чл. 56 от Конституцията, а нарушаването на правото на защита се свързва с това, че при обсъждането на поведението на главния директор на БТА не му е осигурена възможност да изрази своето мнение по повдигнатите въпроси, като бъде изслушан.

При обсъждането на това основание трябва най-напред безусловно да се подчертае, че разпоредбата на чл. 56 установява правото на за-

щата като основно право, което е универсално. Негова проявна форма са правото на адвокатска защита на задържания или обвиняемия по чл. 30, ал. 3 или правото на защита във всички стадии на процеса по чл. 122, ал. 1, но то не се изчерпва с тях. Както личи от изр. 2 на чл. 56, правото на защита, включително и чрез съдействието на защитник, може да се реализира пред всички държавни учреждения, а не се ограничава в рамките на съдебния процес.

От друга страна, това основно право е предоставено на всеки гражданин, за да защити нарушени или застрашени права или законни интереси. Следователно то се осъществява не само за себе си, а като средство, което съдейства за реализирането на други права или законни интереси. В този смисъл, за да се приеме, че при обсъждането и приемането на предложението за освобождаване на главния директор на БТА е трябвало да му се осигури възможност за изслушване, респ. възможност да изложи своето становище относно мотивите за освобождаването му, трябва да се изходи от предпоставката, че публичноправният акт, какъвто е решението на Народното събрание, навлиза в неговата частна (лична) сфера и засяга негови частни (лични) права и законни интереси. Това в случая не е така. Разбира се, едно решение за освобождаване на конкретна личност от определена длъжност, и когато съставлява акт на Народното събрание, има неизбежни отражения в личностен план, а самият акт – нравствено-психологическо измерение. Тези му последици обаче не са равнозначни на засягане на конкретни права. Не е такова право възможността да се възрази срещу мотивите за освобождаване, за да бъдат евентуално опровергани. В това би се състояло правото на защита. Както се отбеляза, мотивите, доколкото са релевантни в процедурата по приемане на решението и за неговото съдържание, са израз на волята на конституционно оправомощен орган, която той е суверенен да изяви. Да се упражни защита срещу тази воля означава тя да бъде отблъсната, да ѝ се попречи да се изяви. Но от гледище на реда, по който конкретният орган приема този вид свои актове, волята му се е зародила у самия него, неин източник не е външен субект. Тук не става дума за това, че ПОДНС не съдържа правила за реализиране на „надлежен процес“. Ако такъв е необходим, Народното събрание е задължено да ги приеме, даже и специално за случая. Става дума за това, че Народното събрание е само субект на действие. Упражняването на това конституционно правомощие не е в зависимост от други условия, предвидени в Конституцията или в закон от вида на посочените по-горе (срочен мандат, основания за предсрочно прекратяване и др.). От друга страна, обект на въздействие е БТА, а нейният главен директор – само като носител на публична функция. Независимо че за титуляра на тази функция тя

носи и последици, които са подобни на трудовите отношения, уредени от Кодекса на труда, правоотношението, което се поражда от акта на Народното събрание – за избиране, съответно за освобождаване – не съдържа такива елементи. То запазва изцяло публичноправния си характер. Евентуалните други аспекти на решението, респ. произтичащи от тях права, не подлежат на защита чрез осуетяване на публичноправното му действие. А то може да бъде целесъобразно или нецелесъобразно, правилно или погрешно мотивирано, но именно срещу това не може да се възрази. Защото и основателното възражение не може да замести основанията, върху които разглежданият публичноправен акт се гради. Ето защо решението не е взето в условия, при които се оказва отнето правото на защита на освободения главен директор на БТА. По тези съображения то не е противоконституционно и на това основание.

Въз основа на изложението Конституционният съд

РЕШИ:

Отхвърля искането на 59 народни представители от 36-о Народно събрание за установяване на противоконституционността на решението на Народното събрание от 30 юли 1993 г., с което Иво Любомиров Инджев е освободен от длъжността главен директор на БТА и на същата длъжност е назначен Стефан Симеонов Господинов.

Съдиите Цанко Хаджистойчев, Станислав Димитров, Нено Неновски, Николай Павлов и Пенчо Пенев са подписали решението с особено мнение, което е приложено към делото.

Председател: Асен Манов

17593

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

КОНВЕНЦИЯ

за статута на бежанците

(Ратифицирана със закон на Народното събрание от 22 април 1992 г. – ДВ, бр. 36 от 1992 г.; допълнен със закон на Народното събрание от 1 април 1993 г. – ДВ, бр. 30 от 1993 г. В сила за България от 10 август 1993 г.)

П р е а м б ю л

Високодоговарящите страни, вземайки под внимание, че Уставът на Организацията на обединените нации и Всеобщата декларация за правата на човека, приета от Общото събрание на Организацията на обеди-

нените нации на 10 декември 1948 г., потвърждават принципа, че всички хора се ползват от основните права и свободи без дискриминация, вземайки предвид, че Организацията на обединените нации нееднократно е проявявала своята дълбока загриженост за съдбата на бежанците и се е стремяла да им осигури упражняването на основните права и свободи във възможно най-голяма степен,

вземайки предвид, че е желателно да се разгледат и обединят сключените по-рано международни споразумения за статута на бежанците и да се разшири обхватът на действие на тези документи и закрилата, предоставяна от тях, посредством сключване на ново споразумение,

вземайки под внимание, че предоставянето на убежище може да наложи изключително тежко бреме на някои страни и че удовлетворително разрешаване на проблема, чийто международен обхват и характер са признати от Организацията на обединените нации, не може по тази причина да бъде постигнато без международно сътрудничество,

изразявайки пожелание всички държави, признавайки социалния и хуманитарен характер на проблема за бежанците, да предприемат според силите си всички мерки за предотвратяване на възникването на напрежение между държавите по причина на този проблем,

отбелязвайки, че Върховният комисар на Организацията на обединените нации за бежанците е натоварен със задачата да наблюдава изпълнението на международните конвенции за закрила на бежанците, и признавайки, че ефективното координиране на мерките, предприемани за решаване на този проблем, зависи от сътрудничеството на държавите с Върховния комисар,

се споразумяха за следното:

Г л а в а I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Определение на термина „бежанец“

А. За целите на тази конвенция терминът „бежанец“ се прилага към всяко лице, което:

1) е било считано за бежанец по силата на споразуменията от 12 май 1926 г. и 30 юни 1928 г. или по силата на конвенциите от 28 октомври 1933 г. и 10 февруари 1938 г., на протокола от 14 септември 1939 г. или на Устава на Международната организация за бежанците;

Решенията за непредоставяне правото да се считат за бежанци, приети от Международната организация за бежанците в периода на нейната дейност, не са пречка за предоставяне на статута на бежанец на лица, които отговарят на условията на точка 2;

2) в резултат на събития, станали преди 1 януари 1951 г., и при основателни опасения от

преследване по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, се намира извън страната, чийто гражданин то е, и не може да се ползва от закрилата на тази страна, или не желае да се ползва от такава закрила поради тези опасения; или, бидейки без гражданство и намирайки се извън страната на своето предишно обичайно местоживееие в резултат на подобни събития, не може да се завърне или, поради такива опасения, не желае да се завърне в нея.

В случаите, когато някое лице се явява гражданин на няколко страни, изразът „страната на неговото гражданство“ означава всяка една от страните, чийто гражданин е то, и такова лице не се счита лишено от закрилата на страната на неговото гражданство, ако без някаква действителна причина, произтичаща от основателни опасения, то не се обръща за закрила към една от страните, чийто гражданин се явява.

В. 1) За целите на тази конвенция думите „събития, станали преди 1 януари 1951 г.“ в чл. 1, раздел А означават или:

а) „събития, станали в Европа преди 1 януари 1951 г.“, или:

б) „събития, станали в Европа или другаде преди 1 януари 1951 г.“;

като всяка договаряща държава е длъжна да декларира при подписване, ратификация или присъединяване кое точно значение тя ще прилага по отношение на задълженията, поети от нея по силата на тази конвенция;

2) всяка договаряща държава, приела алтернативното значение (а), може във всеки момент да разшири обхвата на поетите от нея задължения чрез приемането на алтернативното значение (б), като уведоми в този смисъл Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

С. Тази конвенция прекратява действието си върху всяко лице, попадащо под разпоредбите на раздел А, ако това лице:

1) доброволно се възползва отново от закрилата на страната, чийто гражданин то е; или

2) след като веднъж е загубило своето гражданство, отново доброволно го е придобило; или

3) е придобило ново гражданство и се ползва от закрилата на страната на своето ново гражданство; или

4) отново се е установило доброволно в страната, която е напуснало или извън която то е пребивавало поради опасения от преследване; или

5) не може повече да се отказва от ползването на закрила от страната на своето гражданство, тъй като обстоятелствата, на основание на които то е било признато за бежанец, са престанали да съществуват.

Разпоредбите на тази точка не се прилагат по отношение на бежанец, попадащ под опреде-

лението на раздел А, точка 1, при условие, че той посочи убедителни причини, произтичащи от предишно преследване, за своя отказ да се ползва от закрилата на страната, чийто гражданин той е;

б) бидейки лице без гражданство, то е в състояние да се върне в страната на своето предишно обичайно местоживеее поради факта, че обстоятелствата, на основание на които лицето е било признато за бежанец, са престанали да съществуват.

Разпоредбите на тази точка не се прилагат към бежанец, попадащ под определението на раздел А, точка 1 на този член, при условие, че той посочи убедителни причини, произтичащи от предишно преследване, за своя отказ да се върне в страната на предишното си обичайно местоживеее.

Д. Тази конвенция не се прилага по отношение на лица, ползващи се в момента от закрилата или помощта на органи или организации на Организацията на обединените нации, различни от Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Когато оказването на такава закрила или помощ бъде преустановено по каквито и да било причини и ако положението на тези лица не е надлежно установено съгласно съответните резолюции, приети от Общото събрание на Организацията на обединените нации, тези лица могат *ipso facto* да се ползват от привилегиите, произтичащи от тази конвенция.

Е. Тази конвенция не се прилага спрямо лице, по отношение на което компетентните органи на страната, в която то пребивава, са признали правата и задълженията, произтичащи от притежаването на гражданството на тази страна.

Ф. Тази конвенция не се прилага по отношение на лицата, за които има сериозни основания да се предполага, че:

а) са извършили престъпление против мира, военно престъпление или престъпление против човечеството според определението, дадено за тези деяния в международните документи, изработени за вземане на отношение спрямо таква престъпления;

б) са извършили тежко престъпление от неполитически характер извън страната, която им е дала убежище, преди да бъдат допуснати в тази страна като бежанци;

в) са виновни за извършването на деяния, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации.

Член 2

Общи задължения

Всеки бежанец има задължения към страната, в която се намира, които изискват от него по-конкретно да спазва законите и разпоредбите ѝ, както и да изпълнява мерките, предприети за поддържане на обществения ред.

Член 3

Недопускане на дискриминация

Договарящите държави се задължават да прилагат разпоредбите на тази конвенция спрямо бежанците без каквато и да е дискриминация по отношение на раса, религия или страна на произход.

Член 4

Религия

Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците, намиращи се на тяхна територия, статут, не по-малко благоприятен от този на техните собствени граждани, относно правото да изповядват своята религия и свободата да дават на своите деца религиозно възпитание.

Член 5

Права, предоставяни извън тази конвенция

Нищо в тази конвенция не засяга които и да са права и привилегии, предоставяни на бежанците от договаряща държава извън предвидените в тази конвенция.

Член 6

Изразът „при същите обстоятелства“

За целите на тази конвенция изразът „при същите обстоятелства“ означава, че всички изисквания (включително изискванията, отнасящи се до продължителността и условията на престой или пребиваване в страната), на които би трябвало да отговаря лицето, за да се ползва от съответното право, ако то не би било бежанец, трябва да бъдат изпълнени от лицето, с изключение на изискванията, които поради своето естество не могат да бъдат изпълнени от бежанец.

Член 7

Изключения от принципа на взаимността

1. Освен в случаите, когато по силата на тази конвенция се предвижда по-благоприятен статут, всяка договаряща държава се задължава да предоставя на бежанците статута, който тя предоставя най-общо на чужденците.

2. След изтичането на тригодишен срок на пребиваване всички бежанци се освобождават от установената на територията на договарящите държави законодателна взаимност.

3. Всяка договаряща държава се задължава да предоставя и занапред на бежанците правата и привилегиите, на които вече имат право, при отсъствие на взаимност, към датата на влизане в сила на конвенцията по отношение на тази държава.

4. Договарящите държави се задължават да разгледат благосклонно възможността за пре-

доставяне на бежанците при отсъствие на взаимност на права и привилегии извън предвидените в точки 2 и 3, както и евентуалното освобождаване от изискването за взаимност спрямо бежанците, които не отговарят на условията, предвидени в точки 2 и 3.

5. Разпоредбите на точки 2 и 3 се отнасят както за правата и привилегиите, предвидени в чл. 13, 18, 19, 21 и 22 на тази конвенция, така и за правата и привилегиите, които не са предвидени в нея.

Член 8

Изключения от извънредните мерки

По отношение на извънредните мерки, които могат да бъдат предприемани срещу личността, имуществото или интересите на граждани на чужда държава, договарящите държави се задължават да не ги прилагат по отношение на бежанците, формално граждани на тази държава, само на основание на тяхното гражданство. Договарящите държави, законодателствата на които не допускат прилагането на залегналия в този член общ принцип, при подходящи случаи се задължават да допускат изключения в полза на такива бежанци.

Член 9

Временни мерки

Нищо в тази конвенция не отменя правото на договаряща държава по време на война или при наличие на други тежки или извънредни обстоятелства да взема такива временни мерки, които счита за съществени с оглед на държавната сигурност, по отношение на дадено лице, преди въпросното лице да е било определено от договарящата държава като бежанец и ако по-нататъшното прилагане спрямо това лице на указаните мерки е необходимо в интерес на държавната сигурност.

Член 10

Непрекъснатост на пребиваването

1. Ако по време на Втората световна война бежанецът е бил изселен от родните си места и принудително въдворен на територията на една от договарящите държави, където живее и понастоящем, времето на този принудителен престой се счита за законно пребиваване на въпросната територия.

2. Ако бежанецът е бил принудително изселен по време на Втората световна война от територията на една от договарящите държави и до влизането в сила на тази конвенция се е върнал в нея с цел придобиване на постоянно местожителство, периодът на пребиваване преди и след въпросното принудително изселване се разглежда като непрекъснат във всички случаи, когато се изисква непрекъснатост на пребиваването.

Член 11

Бежанци моряци

Ако бежанците са лица на редовна служба в екипажите на кораби, плаващи под флага на една от договарящите държави, въпросната държава се задължава да разгледа благосклонно установяването на тези лица на нейна територия и издаването на тези лица на документи за пътуване или предоставянето им на временно право на пребиваване на нейна територия, по-специално с цел улесняване установяването им в друга страна.

Глава II

ПРАВЕН СТАТУТ

Член 12

Личен статут

1. Личният статут на бежанеца се определя от законите на страната на неговото местоживееие или при липса на местоживееие – от законите на страната на неговото пребиваване.

2. Придобитите по-рано права на бежанеца, свързани с неговия личен статут, и по-специално правата, произтичащи от брак, се уважават от всяка договаряща държава при спазване, ако това е необходимо, на формалностите, предвидени от законодателството на тази държава при условие, че съответното право би било признато от законодателството на тази държава, ако въпросното лице не бе станало бежанец.

Член 13

Движимо и недвижимо имущество

Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците възможно най-благоприятен статут и във всеки случай не по-малко благоприятен, отколкото предоставения най-общо на чужденци при същите обстоятелства по отношение придобиването на движимо и недвижимо имущество и други свързани с това права, а също по отношение на наемни или други договори, отнасящи се до движимо и недвижимо имущество.

Член 14

Авторски права и индустриална собственост

По отношение на закрилата на индустриалната собственост, като изобретения, образци и модели, търговски марки и търговски названия, както и правата върху литературни, художествени и научни произведения в страната на обичайното му местопребиваване бежанецът се ползва със същата закрила, както и гражданите на тази страна. На територията на всяка друга договаряща държава на него му се предоставя същата закрила, каквато се предоставя на тази територия на гражданите на страната, в която е обичайното му местопребиваване.

Член 15

Право на сдружаване

По отношение на сдруженията с неполитически характер и такива с идеална цел и на професионалните съюзи договарящите държави предоставят на бежанците, законно пребиваващи на тяхна територия, най-благоприятния статут, предоставян на граждани на чужда държава при същите обстоятелства.

Член 16

Право на достъп до съдилищата

1. Всеки бежанец има право на свободен достъп до съдилищата на територията на всички договарящи държави.

2. По отношение на правото на достъп до съдилищата на територията на договарящата държава, в която е обичайното му местопребиваване, всеки бежанец се ползва от същия статут, както и нейните граждани, включително правото на правна помощ и освобождаването от заплащането на съдебните разходи (*cautio judicatum solvi*).

3. На всеки бежанец в договарящите държави, които не са страната на обичайното му местопребиваване, се предоставя същият статут по отношение на въпросите, посочени в точка 2, както на гражданите на страната на неговото обичайно местопребиваване.

Г л а в а I I I

ЗАНЯТИЯ, НОСЕЩИ ДОХОДИ

Член 17

Наемане на работа срещу заплащане

1. Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците, законно пребиваващи на тяхната територия, най-благоприятния статут по отношение правото им да бъдат наемани на работа, от какъвто се ползват гражданите на чужди държави при същите обстоятелства.

2. Във всички случаи ограничителните мерки, налагани по отношение на чужденците или наемането на работа на чужденци с оглед защита на националния пазар на работната сила, не се прилагат към бежанец, който е бил освободен от такива мерки към датата на влизане в сила на тази конвенция за съответната договаряща държава или който отговаря на едно от следните условия:

а) да пребивава в страната не по-малко от три години;

б) съпругът (съпругата) на който да има гражданството на страната на пребиваване. Бежанец не може да се позове на тази разпоредба, ако е напуснал съпруга (съпругата) си;

с) да има едно или няколко деца, които имат гражданството на страната на пребиваване.

3. Договарящите държави се задължават да разглеждат благосклонно вземането на мерки за изравняване правата на всички бежанци по отношение на наемането на работа с правата на своите граждани и по-специално правата на бежанците, които са влезли на тяхна територия по изпълнение на програми за набиране на работна ръка или съгласно имиграционни планове.

Член 18

Лична трудова инициатива

Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците, законно пребиваващи на тяхна територия, възможно най-благоприятния статут и във всеки случай не по-малко благоприятен от предоставяния най-общо на чужденци при същите обстоятелства по отношение на правото на трудова инициатива в селското стопанство, промишлеността, занаятите и търговията, а така също и правото да учредяват търговски и промишлени фирми.

Член 19

Свободни професии

1. Всяка договаряща държава се задължава да предоставя на бежанците, законно пребиваващи на нейна територия, които притежават дипломи, признати от компетентните органи на тази държава, и които желаят да практикуват свободни професии, възможно най-благоприятен статут и във всеки случай не по-малко благоприятен, отколкото предоставяния най-общо на чужденци при същите обстоятелства.

2. Договарящите държави се задължават да полагат всички усилия в съответствие със своите закони и конституции за осигуряване заселването на такива бежанци в своите територии извън метрополията, за чиито международни отношения те носят отговорност.

Г л а в а I V

СОЦИАЛНИ ГРИЖИ

Член 20

Купонно разпределение

Там, където съществува система на купонно разпределение, регулираща общото разпределение на дефицитни продукти за цялото население, бежанците се ползват със същия статут, както и гражданите на държавата.

Член 21

Жилищно настаняване

По отношение на жилищното настаняване договарящите държави се задължават, доколкото този въпрос е уреден от съществуващите закони или разпоредби или се контролира от обществените органи, да предоставят на бежанците, законно пребиваващи на тяхна територия,

възможно най-благоприятен статут и във всеки случай не по-малко благоприятен, отколкото предоставяния най-общо на чужденци при същите обстоятелства.

Член 22

Обществено образование

1. Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците същия статут, какъвто те предоставят и на собствените си граждани по отношение на придобиването на първоначално образование.

2. Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците възможно най-благоприятен статут и във всеки случай не по-малко благоприятен, отколкото предоставяния най-общо на чужденци при същите обстоятелства по отношение на придобиването на друго освен първоначално образование и по-специално по отношение достъпа до курсове за обучение, признаването на издадени в чужбина свидетелства за образование, дипломи и степени, освобождаването от учебни такси и налози и даването на стипендии.

Член 23

Социални помощи

Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците, законно пребиваващи на тяхна територия, същия статут по отношение правото на социални помощи и подпомагане, както предоставения на собствените им граждани.

Член 24

Трудово законодателство и социални осигуровки

1. Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците, законно пребиваващи на тяхна територия, същия статут, какъвто се предоставя на собствените им граждани по отношение на следното:

а) трудовото възнаграждение, включително семейните надбавки, доколкото последните представляват част от възнаграждението, продължителността на работния ден, положения труд в извънработно време, платения отпуск, ограниченията за надомна работа, долната възрастова граница за постъпване на работа, стажуване и професионално обучение, женския труд и труда на младежите, ползването на привилегиите на колективното договаряне – доколкото всички тези въпроси са регулирани от законодателството или се контролират от административните органи;

б) социалните осигуровки (правните разпоредби по отношение на трудови злополуки, професионални заболявания, майчинство, болест, инвалидност, старост, смърт, безработица, семейни ангажменти и други непредвидени слу-

чай, които се включват в системата от социални осигуровки съгласно националното законодателство) при следните ограничения:

(i) възможни са специални споразумения за запазване на придобити права или права в процес на придобиване;

(ii) националното законодателство на страната на местопребиваване може да предписва специални разпоредби относно надбавките или частите от такива, подлежащи на изплащане изцяло от обществените фондове, и относно издръжките, изплащани на лица, които не отговарят на условията за личен принос, даващи право на нормална пенсия.

2. Правото на обезщетение при смърт на бежанец в резултат от трудова злополука или професионално заболяване не се обезсилва от обстоятелството, че постоянното местопребиваване на получателя на обезщетението е извън територията на договарящата държава.

3. Договарящите държави се задължават да предоставят на бежанците привилегиите, произтичащи от спогодби, сключени помежду им, или такива, които предстои да бъдат сключени в бъдеще, относно запазването на права, придобити или в процес на придобиване по отношение на социалните осигуровки единствено при условията, които се прилагат за гражданите на страните, подписали въпросните спогодби.

4. Договарящите държави ще разглеждат благосклонно възможностите за предоставяне на бежанците във възможно най-пълна степен на всички привилегии, произтичащи от подобни спогодби, които са или ще влязат в сила между тези договарящи държави и държави, които не са страна по конвенцията.

Г л а в а V

АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

Член 25

Административно съдействие

1. В случай, че упражняването на дадено право от страна на бежанец нормално изисква съдействието на органите на чужда страна, към които той няма възможност да се обърне направо, договарящите държави, на чиято територия той пребивава, се задължават да осигурят оказването на такова съдействие от техните собствени органи или от международен орган.

2. Органът или органите, посочени в точка 1, се задължават да издават или да осигурят издаването под тяхно ръководство на бежанците на такива документи или удостоверения, каквито обикновено се издават на чужденци от или чрез органи в тяхната собствена страна.

3. Така издадените документи или удостоверения заместват официалните документи, издавани на чужденци от или чрез органите в техните страни, и трябва да се уважават при отсъствие на доказателства за тяхната невалидност.

4. Без ущърб за изключенията, които могат да бъдат предвидени в полза на местните жители, за описаните в този член услуги може да се заплаща такса, която обаче трябва да бъде умерена и сравнима по размер с таксите, заплащани от местните жители за подобни услуги.

5. Разпоредбите на този член не засягат по никакъв начин чл. 27 и 28.

Член 26

Свобода на движение

Всяка договаряща държава е длъжна да предостави на бежанците, законно пребиваващи на нейна територия, правото на избор на местоживеее и на свободно движение по цялата територия в съответствие с разпоредбите, отнасящи се най-общо до чужденци при същите обстоятелства.

Член 27

Документи за самоличност

Договарящите държави са длъжни да издават документи за самоличност на всеки бежанец, пребиваващ на тяхна територия и непритежаващ валиден документ за пътуване.

Член 28

Документи за пътуване

1. Договарящите държави са длъжни да издават на бежанците, законно пребиваващи на тяхна територия документи за пътуване извън тази територия освен в случаите, когато важни съображения за националната сигурност или опазване на обществения ред изискват обратното; разпоредбите на приложението към тази конвенция трябва да се прилагат по отношение на такива документи. Договарящите държави могат да издават такъв документ за пътуване на всеки друг бежанец, пребиваващ на нейна територия; особено е необходимо те да разглеждат благосклонно издаването на документи за пътуване на бежанци на тяхна територия, които не са в състояние да се снабдят с документ за пътуване от страната на своето законно местоживеее.

2. Документи за пътуване, издадени на бежанци съгласно предишни международни спогодби между страните по тази конвенция, се признават и разглеждат от договарящите се държави по същия начин, както и ако са издадени в съответствие с този член.

Член 29

Парични налози

1. Договарящите държави се задължават да не налагат на бежанците каквито и да било мита, налози или такси, различни или по-високи от тези, налагани на собствените им граждани при подобни обстоятелства.

2. Разпоредбите на горната точка не се противопоставят на прилагането спрямо бежанците на законите и разпоредбите относно таксите за издаване на чужденци на административни документи, включително документи за самоличност.

Член 30

Прехвърляне на имущество

1. Всяка договаряща държава е длъжна в съответствие със собствените си закони и разпоредби да позволява на бежанците да прехвърлят имущество, внесено от тях на нейна територия, в друга страна, където им е било разрешено да се преселят.

2. Всяка договаряща държава е длъжна да разглежда благосклонно молбите, подадени от бежанци за разрешаване прехвърлянето на имущество, където и да се намира то, ако е необходимо за тяхното преселване в друга страна, където са били допуснати.

Член 31

Бежанци, пребиваващи незаконно в страната, където са потърсили убежище

1. Договарящите държави се задължават да не налагат наказания заради незаконно влизане или пребиваване на тяхна територия на бежанци, които, пристигайки направо от територия, където са били застрашени животът и свободата им по смисъла на чл. 1, са влезли или пребивават на тяхна територия без разрешение при условие, че те се представят незабавно на властите и приведат уважителни причини за незаконното си влизане или пребиваване на територията на страната.

2. Договарящите държави се задължават да не прилагат по отношение придвижването на такива бежанци каквито и да било ограничения освен необходимите, като такива ограничения могат да се прилагат само до регулиране статута на бежанците в страната или до получаването от тях на разрешение за преминаването им в друга страна. Договарящите държави се задължават да представят на бежанците достатъчен срок и всички необходими улеснения за получаване на разрешение за преминаване в друга страна.

Член 32

Експулсиране

1. Договарящите държави се задължават да не експулсират бежанец, законно пребиваващ на тяхна територия, освен по съображения за национална сигурност или опазване на обществения ред.

2. Експулсирането на такъв бежанец може да става само в изпълнение на решение, взето в съответствие с установените законни процедури. Освен при наличие на важни съображения, от-

насящи се до националната сигурност, на бежанца трябва да се даде възможност да приведе доказателства, с които да се защити, както и да обжалва решението и да бъде представен за целта пред компетентните органи или пред лице или лица, специално определени от компетентните органи.

3. Договарящите държави се задължават да предоставят на такъв бежанец достатъчен срок за получаване на разрешение за законно преминаване в друга страна. Договарящите държави си запазват правото да прилагат през този срок такива вътрешни мерки, каквито сметат за необходимо.

Член 33

Забрана за експулсиране или връщане („refoulement“) на бежанци

1. Някоя договаряща държава няма по какъвто и да е начин да експулсира или връща („refouler“) бежанец до границата на територията, където са били застрашени животът или свободата му по причина на неговата раса, религия, националност, принадлежност към дадена социална група или политически възгледи.

2. От облагите от тази разпоредба обаче не може да се възползва бежанец, за който има основания да се смята, че представлява опасност за сигурността на страната, в която се намира, или който, веднъж осъждан с окончателна присъда за особено тежко престъпление, представлява опасност за обществото на тази страна.

Член 34

Натурализация

Договарящите страни се задължават да улесняват според възможностите си асимилацията и натурализацията на бежанците. Те се задължават да полагат в частност всички усилия за ускоряване на процедурите по натурализацията, както и за свеждане до минимум на таксите и разходите по тези процедури.

Г л а в а V I

ИЗПЪЛНИТЕЛНИ И ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Сътрудничество на националните органи с Организацията на обединените нации

1. Договарящите държави се задължават да сътрудничат със Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците или с всяка друга служба на Организацията на обединените нации, която би могла да я наследи, при упражняване на нейните функции и по-специално да я улесняват в нейните задължения да наблюдава прилагането на разпоредбите на тази конвенция.

2. С оглед улесняване Службата на Върховния комисар или всяка друга служба на Организацията на обединените нации, която би могла да я наследи, при изготвянето на доклади до компетентните органи на Организацията на обединените нации договарящите държави се задължават да им предоставят в подходяща форма исканата информация и статистически данни относно:

а) положението на бежанците,

б) прилагането на тази конвенция,

и

с) законите, разпоредбите и указите, които в момента са в сила или предстои да влязат в сила по отношение на бежанците.

Член 36

Информация относно националното законодателство

Договарящите държави се задължават да уведомяват Генералния секретар на Организацията на обединените нации за всички закони и разпоредби, които биха могли да приемат за осигуряване прилагането на тази конвенция.

Член 37

Връзка с предишни конвенции

Без да се накърнява чл. 28, точка 2 от тази конвенция, тази конвенция заменя по отношение на страните по нея споразуменията от 5 юли 1922 г., 31 май 1924 г., 12 май 1926 г., 30 юни 1928 г. и 30 юли 1935 г., конвенциите от 28 октомври 1933 г. и 10 февруари 1938 г., протокола от 14 септември 1939 г. и спогодбата от 15 октомври 1946 г.

Г л а в а V I I

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ КЛАУЗИ

Член 38

Разрешаване на спорове

Всеки спор между страни по тази конвенция относно нейното тълкуване или прилагане, който не може да бъде разрешен чрез други средства, се отнася до Международния съд по искане на която и да е от страните по спора.

Член 39

Подписване, ратифициране и присъединяване

1. Настоящата конвенция е открита за подписване в Женева на 28 юли 1951 г., след което ще бъде депозирана при Генералния секретар на Организацията на обединените нации. Конвенцията ще бъде открита за подписване в Службата на Организацията на обединените нации в Европа от 28 юли до 31 август 1951 г., след което ще бъде отново открита за подписване в Главната квартира на Организацията на обединените нации от 17 септември 1951 г. до 31 декември 1952 г.

2. Тази конвенция е открита за подписване от всички държави – членки на Организацията на обединените нации, както и от всички други държави, поканени да присъстват на Конференцията на пълномощниците за статута на бежанците и лицата без гражданство, или до които е изпратена покана да я подпишат от страна на Общото събрание. Конвенцията подлежи на ратификация, като ратификационните документи се депозират при Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

3. Тази конвенция е открита от 28 юли 1951 г. за присъединяване към нея на страните, посочени в точка 2. Присъединяването става чрез депозиране на документ за присъединяване при Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член 40

Клауза за териториално приложение

1. Всяка държава има право при подписване, ратификация или присъединяване към тази конвенция да декларира, че тази конвенция разширява действието си върху всички или която и да е от териториите, за чиито международни отношения тя отговаря. Тази декларация влиза в сила с влизането в сила на конвенцията по отношение на въпросната държава.

2. Разширяването на действието на тази конвенция във всеки момент след това става чрез писмено уведомление, адресирано до Генералния секретар на Организацията на обединените нации, като то влиза в сила от деветдесетия ден след получаване от Генералния секретар на Организацията на обединените нации на това уведомление или от влизането в сила на тази конвенция за въпросната държава, ако тази дата е по-късната.

3. По отношение на териториите, необходими от действието на тази конвенция в момента на подписване, ратификация или присъединяване, всяка заинтересувана държава трябва да разгледа възможността от предприемане на необходимите мерки за разширяване прилагането на тази конвенция върху тези територии при наличие, където това се изисква по конституционни съображения, на съгласие на правителствата на съответните територии.

Член 41

Федерална клауза

По отношение на федерални или неунитарни държави се прилагат следните разпоредби:

а) по отношение на онези членове от конвенцията, попадащи под законодателната юрисдикция на федералния законодателен орган, задълженията на федералното правителство в този смисъл са същите, както задълженията на ст-

раните по нея, които не са федерални държави;

б) по отношение на онези членове от конвенцията, попадащи под законодателната юрисдикция на влизащите във федерацията щати, провинции и кантони, които по силата на конституционната уредба на федерацията не са длъжни да предприемат законодателни действия, федералното правителство трябва, колкото е възможно по-рано и с благосклонна препоръка, да доведе тези членове до знанието на съответните органи на щатите, провинциите или кантоните;

с) всяка федерална държава – страна по тази конвенция, се задължава по искане на всяка друга договаряща държава, предадено чрез Генералния секретар на Организацията на обединените нации, да представи изложение за законите и практиката на федерацията и съставлящите я части по отношение на всяка една от разпоредбите на тази конвенция, в което да се указва до каква степен разпоредбата е влязла в действие чрез предприемане на законодателни или други мерки.

Член 42

Резерви

1. При подписване, ратификация на тази конвенция или присъединяване към нея всяка държава може да направи резерви по членовете на конвенцията, с изключение на чл. 1, 3, 4, 16, точка 1, 33, 36 – 46 включително.

2. Всяка държава, направила резерва в съответствие с точка 1, може по всяко време да оттегли резервата си чрез писмено уведомление за това, адресирано до Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член 43

Влизане в сила

1. Тази конвенция влиза в сила на деветдесетия ден след датата на депозиране на шестия документ за ратификация или присъединяване.

2. За всяка държава, ратифицирала тази конвенция или присъединила се към нея след датата на депозиране на шестия документ за ратификация или присъединяване, конвенцията влиза в сила на деветдесетия ден след датата на депозиране от въпросната държава на нейния документ за ратификация или присъединяване.

Член 44

Денонсиране

1. Всяка договаряща държава може по всяко време да денонсира тази конвенция чрез писмено уведомление, адресирано до Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

2. Денонсирането влиза в сила за съответната държава една година след датата на получава-

не на уведомлението за това от Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

3. Всяка държава, направила декларация или уведомление в съответствие с чл. 40, може по всяко време след това да заяви чрез писмено уведомление до Генералния секретар на Организацията на обединените нации, че тази конвенция преустановява действието по отношение на въпросната територия една година след датата на получаване на това уведомление от Генералния секретар.

Член 45

Преразглеждане

1. Всяка договаряща държава може по всяко време да поиска преразглеждане на тази конвенция чрез писмено уведомление до Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

2. Общото събрание на Организацията на обединените нации трябва да препоръча мерките, ако такива са необходими, които следва да се вземат по отношение на това искане.

Член 46

Уведомления от Генералния секретар на Организацията на обединените нации

Генералният секретар на Организацията на обединените нации уведомява всички държави – членки на Организацията на обединените нации, както и нечленуващите държави, посочени в чл. 39:

а) за декларации и уведомления в съответствие с чл. 1, раздел В;

б) за подписвания, ратификации и присъединявания в съответствие с чл. 39;

в) за декларации и уведомления в съответствие с чл. 40;

г) за резерви и оттегляне на резерви в съответствие с чл. 42;

д) за датата на влизане в сила на конвенцията в съответствие с чл. 43;

е) за денонсирания и уведомления в съответствие с чл. 44;

ж) за искания за преразглеждане в съответствие с чл. 45.

В уверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени представители, подписаха тази конвенция от името на своите правителства.

Съставена в Женева на 28 юли 1951 г. в един екземпляр, английският и френският текстове на който имат еднаква сила и който се депозира в архивите на Организацията на обединените нации и от който надлежно заверени копия се предоставят на всички държави – членки на Организацията на обединените нации и на нечленуващите държави, посочени в чл. 39.

Приложение

Параграф 1

1. Документът за пътуване, посочен в чл. 28 от тази конвенция трябва да бъде съобразен с приложения тук образец.

2. Документът трябва да бъде съставен най-малко на два езика, единият от които да бъде английски или френски.

Параграф 2

Като се спазват разпоредбите на страната на издаването, децата могат да бъдат вписани в паспорта на единия родител или в извънредни случаи на някой друг възрастен бежанец.

Параграф 3

Таксите, които се събират за издаването на документа, не трябва да надвишава най-ниската тарифа, прилагана за националните паспорти.

Параграф 4

С изключение на особени или извънредни случаи документът трябва да бъде валиден за възможно най-голям брой страни.

Параграф 5

Документът трябва да има срок на валидност една или две години по избор на органа, който го издава.

Параграф 6

1. Подновяването или продължаването на валидността на документа е от компетенцията на органа, който го е издал, дотогава, докато притежателят му не се установи законно да живее на друга територия и докато законно пребивава на територията на този орган. Издаването на нов документ при същите условия е от компетенцията на органа, който е издал стария документ.

2. Дипломатическите или консулските представители, специално упълномощени за това, имат право да продължават за срок не по-голям от шест месеца валидността на документите за пътуване, издадени от техните правителства.

3. Договарящите държави се задължават да разглеждат благосклонно възможността за подновяване или продължаване на валидността на документите за пътуване или за издаване на нови документи на бежанци, които са престанали законно да пребивават на тяхна територия, в случаите, когато тези бежанци нямат възможност да получат документ за пътуване от страната на тяхното законно пребиваване.

Параграф 7

Договарящите държави се задължават да признават валидността на документите, издадени в съответствие с чл. 28 от тази конвенция.

Параграф 8

Компетентните органи на страната, в която бежанецът желае да отиде, трябва, ако те са готови да го приемат и ако се изисква виза, да положат виза на документа, който той притежава.

Параграф 9

1. Договарящите държави се задължават да издават транзитни визи на бежанците, които са получили визи за територията на крайно предназначение.

2. Издаването на такива визи може да бъде отказано по съображения, поради които може да бъде отказана виза на всеки чужденец.

Параграф 10

Таксите за издаването на изходни, входни и транзитни визи не трябва да надвишават най-ниската тарифа, която се прилага за визити, полагани на чуждестранните паспорти.

Параграф 11

В случай, че бежанец промени местоживеенето си и се установи законно на територията на друга договаряща държава, отговорността за издаването на нов документ съгласно и при условията на чл. 28 се поема от този момент нататък от компетентния орган на тази територия, до който бежанецът има право да подаде молба.

Параграф 12

Органът, който издава новия документ, е длъжен да задържи стария документ и да го върне в страната на издаването му, ако в този документ е указано, че той трябва да бъде върнат; в обратния случай органът, който издава новия документ, трябва да задържи и анулира стария.

Параграф 13

1. Всяка договаряща държава се задължава да разреши на притежателя на документ за пътуване, издаден от нея в съответствие с чл. 28 от конвенцията, да се завърне на нейна територия по всяко време през срока на валидност на документа.

2. Като се спазват разпоредбите на т. 1, договаряща държава може да изиска от притежателя на документа да се съобрази с такива формалности, каквито могат да бъдат наложени на лицата, които излизат от страната или се връщат в нея.

3. Договарящите държави си запазват правото при извънредни случаи или в случаи, когато разрешителното за престой на бежанца е с определен срок, при издаването на документа да ограничат срока, през който бежанецът може да се завърне, като този срок не може да бъде по-малък от три месеца.

Параграф 14

Като се изключат единствено разпоредбите на параграф 13, разпоредбите на това приложение по никакъв начин не накърняват законите и разпоредбите, регулиращи на териториите на договарящите държави условията за приемане, транзит, пребиваване, установяване и излизане.

Параграф 15

Както издаването на документа, така и всичко, нанесено в него, не определят, нито засягат

статута на притежателя и по-специално що се отнася до неговото гражданство.

Параграф 16

Издаването на документа не дава на неговия притежател никакво право на закрила от страна на дипломатическите или консулските представители на страната на издаването, нито дава право на тези представители да предоставят закрила.

Приложение**Образец на документ за пътуване**

Документът трябва да има формата на книжка (около 15 x 10 см).

Препоръчва се той да бъде отпечатан по такъв начин, че изтриванията или поправките с химически или други средства да бъдат лесно откривани и думите „Конвенция от 28 юли 1951“ да бъдат отпечатани на всяка страница на езика на страната, която го издава.

(Корица на документа)

ДОКУМЕНТ ЗА ПЪТУВАНЕ

(Конвенция от 28 юли 1951)

№

(1)

ДОКУМЕНТ ЗА ПЪТУВАНЕ

(Конвенция от 28 юли 1951)

Този документ изтича на освен ако валидността му е продължена или подновена.

Фамилно име

Име(на)

Придружен от дете (деца).

1. Този документ се издава единствено с цел притежателят му да бъде снабден с документ за пътуване, който може да служи вместо национален паспорт. Той не определя, нито засяга гражданството на притежателя.

2. На притежателя е разрешено да се завърне в (обозначение на страната, чиито органи издават документа) на или до освен ако по-долу е посочена по-късна дата. (Срокът, през който на притежателя е разрешено да се завърне, не трябва да бъде по-малък от три месеца.)

3. В случай, че притежателят се установи в страна, различна от страната на издаване на този документ, той трябва, ако желае да пътува отново, да подаде молба до компетентните органи на страната на неговото пребиваване за издаване на нов документ. (Старият документ за пътуване трябва да бъде задържан от органа, издаващ новия документ, и да бъде върнат на органа, който го е издал.)*

(Този документ съдържа страници без корицата.)

*Изречението в скоби може да бъде вписано по желание на правителствата.

(2)

Място и дата на раждане
 Занятие
 Настоящо местоживеее
 *Фамилно име (преди брака) и име(на) на
 съпругата
 *Фамилно име и име(на) на съпруга

Описание

Ръст
 Коса
 Цвят на очите
 Нос
 Форма на лицето
 Тен
 Особени белези

Деца, придружаващи притежателя
 Фамилно име Име(на) Място и дата Пол
 на раждане

(Този документ съдържа страници без
 корицата.)

(3)

Снимка на притежателя и печат на органа,
 който издава документа
 Отпечатъци от пръстите на притежателя (ако
 се изисква)
 Подпис на притежателя
 (Този документ съдържа страници без
 корицата.)

(4)

1. Този документ е валиден за следните страни:

 2. Документ или документи, на основата на
 които е издаден настоящият документ:

Издаден в
 Дата

Подпис и печат на органа,
 който издава документа:

Платена такса:
 (Този документ съдържа страници без
 корицата.)

(5)

Продължаване или подновяване на
 валидността
 Платена такса: от
 до
 Съставено в на

Подпис и печат на органа, кой-
 то продължава или подновя-
 ва валидността на документа:

* Ненужното да се задраска.

Продължаване или подновяване на
 валидността

Платена такса: от
 до
 Съставено в на

Подпис и печат на органа, кой-
 то продължава или подновя-
 ва валидността на документа:

(Този документ съдържа страници без
 корицата.)

(6)

Продължаване или подновяване на
 валидността

Платена такса: от
 до
 Съставено в на

Подпис и печат на органа, кой-
 то продължава или подновя-
 ва валидността на документа:

Продължаване или подновяване на
 валидността

Платена такса: от
 до
 Съставено в на

Подпис и печат на органа, кой-
 то продължава или подновя-
 ва валидността на документа:

(Този документ съдържа страници без
 корицата.)

(7-32)

Визи

Във всяка виза трябва да бъде вписано име-
 то на притежателя.

(Този документ съдържа страници без
 корицата.)

ПРОТОКОЛ**за статута на бежанците**

(Подписан от председателя на Общото събра-
 ние и от Генералния секретар на ООН в Ню
 Йорк на 31 януари 1967 г. Ратифициран със за-
 кон на Народното събрание от 22 април 1992 г.
 – ДВ, бр. 36 от 1992 г.; допълнен със закон на
 Народното събрание от 1 април 1993 г. – ДВ, бр.
 30 от 1993 г. В сила за България от 12 май 1993 г.)

Държавите – страни по този протокол,
 взимайки под внимание, че конвенцията за
 статута на бежанците, подписана в Женева на
 28 юли 1951 г. (по-долу наричана „конвенция-
 та“), се прилага само за онези лица, които са
 станали бежанци в резултат на събития, случи-
 ли се преди 1 януари 1951 г.,

взимайки под внимание, че след приемането на конвенцията са възникнали нови бежански ситуации и че е възможно по тази причина засегнатите лица да не попаднат в обхвата на приложение на конвенцията,

взимайки под внимание, че е желателно всички бежанци, попадащи под определението на конвенцията, да се ползват с еднакъв статут, независимо от разделителната дата 1 януари 1951 г.,

се споразумяха за следното:

Член I

Общи разпоредби

1. Държавите-страни по този протокол, се задължават да прилагат чл. 2 до 34 включително от конвенцията по отношение на всички бежанци според определението по-долу.

2. За целите на този протокол освен при прилагане на точка 3 терминът „бежанец“ означава всяко лице, попадащо под определението на чл. 1 от конвенцията, при отпадане от него на думите „в резултат от събития, станали преди 1 януари 1951 и...“ и на думите „...в резултат от такива събития“ от чл. 1, раздел А, точка 2.

3. Този протокол се прилага от държавите-страни по него, без каквито и да било географски ограничения, като се има предвид, че съществуващите декларации, направени от държавите, които вече са страни по конвенцията в съответствие с чл. 1, раздел В, точка 1, буква „а“ от конвенцията, остават също така в сила и по този протокол, освен ако обхватът им е разширен в съответствие с чл. 1, раздел В, точка 2 от конвенцията.

Член II

Сътрудничество на националните органи с Организацията на обединените нации

1. Държавите-страни по този протокол, се задължават да сътрудничат със Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците или всяка друга служба на Организацията на обединените нации, която би могла да я наследи, при упражняване на нейните функции, и по-специално да улесняват в нейните задължения да наблюдава прилагането на разпоредбите на този протокол.

2. С оглед улесняване Службата на Върховният комисар или всяка друга служба на Организацията на обединените нации, която би могла да я наследи, при изготвянето на доклади до компетентните органи на Организацията на обединените нации държавите-страни по този протокол, се задължават да им предоставят в подходяща форма желаната информация и статистически данни относно:

- a) положението на бежанците;
- b) изпълнението на този протокол;

c) законите, разпоредбите и указите, които в момента са в сила или предстои да влязат в сила по отношение на бежанците.

Член III

Информация относно националното законодателство

Държавите-страни по този протокол, се задължават да уведомяват Генералния секретар на Организацията на обединените нации за всички закони и разпоредби, които биха могли да приемат за осигуряване прилагането на този протокол.

Член IV

Разрешаване на спорове

Всеки спор между държави-страни по този протокол, относно неговото тълкуване или прилагане, който не може да бъде разрешен чрез други средства, се отнася до Международния съд по искане на която и да е от страните по спора.

Член V

Присъединяване

Този протокол е открит за присъединяване от всички държави-страни по конвенцията, и от всяка държава-членка на Организацията на обединените нации или на някоя от специализираните организации, или държава, до която е била отправена покана от Общото събрание на Организацията на обединените нации. Присъединяването става чрез депозиране на документ за присъединяване при Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член VI

Федерална клауза

По отношение на федерални или неунитарни държави се прилагат следните разпоредби:

a) по отношение на онези членове от конвенцията, прилагани в съответствие с чл. I, точка 1 от този протокол, попадащи под законодателната юрисдикция на федералния законодателен орган, задълженията на федералното правителство в този смисъл са същите, както задълженията на държавите-страни по протокола, които не са федерални;

b) по отношение на онези членове от конвенцията, прилагани в съответствие с чл. I, точка 1 от този протокол, попадащи под законодателната юрисдикция на влизашите във федерацията щати, провинции или кантони, които по силата на конституционната уредба на федерацията не са длъжни да предприемат законодателни действия, федералното правителство трябва колкото е възможно по-рано и с благосклонна препоръка да доведе тези членове до знанието на съответните органи на щатите, провинциите или кантоните;

с) всяка федерална държава – страна по този протокол, се задължава по искане на всяка друга държава – страна по него, предадено чрез Генералния секретар на Организацията на обединените нации, да представи изложение за законите и практиката на федерацията и съставлящите я части по отношение на прилагането на всяка една от разпоредбите на конвенцията в съответствие с чл. I, точка 1 от този протокол, като в изложението да се указва до каква степен разпоредбата е влязла в действие чрез предприемане на законодателни или други мерки.

Член VII

Резерви и декларации

1. При присъединяване всяка държава може да направи резерви по отношение на чл. IV от този протокол, както и на прилагането в съответствие с чл. I от този протокол на всякакви разпоредби на конвенцията, с изключение на членове 1, 3, 4, 16, точка 1 и чл. 33 от нея, при условие, че в случая на държава – страна по конвенцията, резервите, направени в съответствие с този член, не се отнасят за бежанци, спрямо които се прилага конвенцията.

2. Резерви, направени от държавите – страни по конвенцията, в съответствие с чл. 42 от нея, се отнасят, освен ако са оттеглени, и до задълженията им по този протокол.

3. Всяка държава, направила резерва в съответствие с точка 1 от този член, може да оттегли резервата си във всеки момент чрез писмено уведомление в този смисъл, адресирано до Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

4. Декларация, направена в съответствие с чл. 40, точки 1 и 2 от конвенцията, от държава – страна по нея, която се присъединява към този протокол, се счита, че важи и по отношение на този протокол, освен ако при присъединяването бъде направено уведомление за обратното от страна на въпросната държава, адресирано до Генералния секретар на Организацията на обединените нации. Разпоредбите на чл. 40, точки 2 и 3, и на чл. 44, точка 3 от конвенцията се считат, че се прилагат *mutatis mutandis* и за този протокол.

Член VIII

Влизане в сила

1. Този протокол влиза в сила от деня на депозиране на шестия документ за присъединяване.

2. За всяка държава, присъединила се към протокола след депозиране на шестия документ за присъединяване, протоколът влиза в сила от деня на депозиране от съответната държава на нейния документ за присъединяване.

Член IX

Денонсиране

1. Всяка държава – страна по този протокол, може да го денонсира по всяко време чрез писмено уведомление, адресирано до Генералния

секретар на Организацията на обединените нации.

2. Денонсирането влиза в сила за съответната държава – страна, една година след датата на получаване от Генералния секретар на Организацията на обединените нации на документа за денонсиране.

Член X

Уведомления от Генералния секретар на Организацията на обединените нации

Генералният секретар на Организацията на обединените нации уведомява държавите, посочени в чл. V, за датата на влизане в сила, за присъединявания, резерви, оттегляне на резервите и денонсираня на този протокол, както и за всякакви декларации и уведомления, свързани с него.

Член XI

Депозиране в архивите на Секретариата на Организацията на обединените нации

Един екземпляр от този протокол, чиито текстове на китайски, английски, френски, руски и испански език имат еднаква сила, подписан от Председателя на Общото събрание и от Генералния секретар на Организацията на обединените нации, се депозира в архивите на Секретариата на Организацията на обединените нации. Генералният секретар предоставя заверени копия от протокола на всички държави – членки на Организацията на обединените нации, и на останалите държави, посочени в чл. V.
17477

КОМИТЕТ ПО СТАНДАРТИЗАЦИЯ И МЕТРОЛОГИЯ

Наредба за отменяне на Наредба № 1 за разработване на технически характеристики на стоки и услуги (ДВ, бр. 23 от 1989 г.)

Параграф единствен. Отменя Наредба № 1 за разработване на технически характеристики на стоки и услуги.

Председател: Й. Йорданов

17154

ОБЯВЛЕНИЯ И СЪОБЩЕНИЯ

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА, АКАДЕМИИ, УЧЕБНИ ЗАВЕДЕНИЯ И ИНСТИТУТИ

862. – Университетът за национално и световно стопанство – София, обявява конкурси за: професор по финанси, парично обращение, кредит и застраховка (теория на парите и кредита); доценти по: финанси, парично обращение, кредит и застраховка (бан-

ково дело – двама; теория и анализ на инвестициите – един) със срок 3 месеца; световно стопанство и международни икономически отношения (конюнктура на международните пазари) – един, със срок 2 месеца; двама преподаватели по испански език със срок 3 месеца; асистенти по: икономика и организация на труда (демографски аспекти и заетост на работната сила) – един; световно стопанство и международни икономически отношения (международни икономически отношения – един; конюнктура на международните пазари – един; мениджмънт във външноикономическата дейност – един); политическа икономия (икономикс) – един, със срок 2 месеца; финанси, парично обращение, кредит и застраховка (финанси – трима, със срок 2 месеца; корпоративни финанси – един, със срок 1 месец); икономика и управление (търговски мениджмънт – един; мобилизационна подготовка и разчетно планиране – един; икономика на отбраната – един; управление на отбранителните ресурси – един) със срок 1 месец от обнародването в „Държавен вестник“. Справки – на тел. 68-71-30.
17547

134. – Факултетската Александровска болница – Медицински факултет – София, Катедра по анестезиология и интензивна медицина обявява конкурс за професор по анестезиология и реаниматология към катедрата със срок 3 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Документи – в Катедрата по анестезиология и интензивна медицина, София, бул. Св. Георги Софийски, тел. 54-80-38.
17512

871. – Стоматологичният факултет при ВМИ – София, обявява конкурс за трима асистенти по хирургична стоматология към катедра „Хирургична стоматология и лицево-челюстна хирургия“ със срок 1 месец от обнародването в „Държавен вестник“. Документи – в деканата, ул. Св. Георги Софийски 1, стая 205, тел. 51-88-22.
17579

1392. – Медицинският университет – Пловдив, обявява конкурс за асистент по фтизиатрия към Клиниката по пневмология и физиатрия на Катедрата по вътрешни болести със срок 1 месец от обнародването в „Държавен вестник“. Документи – на адрес: бул. В. Априлов 15а, тел. 4-41-80.
17702

ОБЩИНИ

1032. – Общинската поземлена комисия – гр. Берковица, област Монтана, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изготвен проект на плана за земеразделяне на с. Рашовица (ЕКНМ 62311), област Монтана, който е изложен в кметството на селото. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред комисията.
17615

587. – Общинската поземлена комисия – гр. Болярово, Бургаска област, на основание чл. 25, ал. 4 ППЗСПЗЗ съобщава, че са одобрени коригираните проекти на плановете за земеразделяне на селата Ситово и Иглика, които са изложени в кметствата им. На основание чл. 25, ал. 5 ППЗСПЗЗ жалби срещу

одобрените планове за земеразделяне могат да се подават в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската поземлена комисия до Окръжния съд – Ямбол. Жалбата се придружава от скица-проект за изменения, изготвени от включени в списъка правоспособни лица по чл. 59, т. 11 ППЗСПЗЗ.
17698

929. – Общинската поземлена комисия – гр. Видин, област Монтана, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че са изготвени проекти на плановете за земеразделяне на землищата на селата Акациево, Слана бара, Търняне и Пешаково, област Монтана, които са изложени в кметствата на съответните села. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред комисията по проектите на плановете за земеразделяне.
17686

1670. – Общинската поземлена комисия – гр. Враца, област Монтана, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изработен проект на плана за земеразделяне на землището на с. Власатица (ЕКНМ 11555), община Враца, който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред комисията.
17559

5. – Община – гр. Враца, на основание чл. 6, ал. 2 ППЗУЖВГМЖСВ обявява, че списъците на гражданите от I и II група, които могат да закупят жилища по реда на ЗУЖВГМЖСВ са готови и изложени в общината. На основание чл. 6, ал. 3 от правилника възражения по списъците могат да се правят по реда ЗАП в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.
17504

54. – Община – гр. Габрово, на основание чл. 6, ал. 2 ППЗУЖВГМЖСВ съобщава на гражданите, притежаващи многогодишни жилищноспестовни влогове от първа група над 20 г., че списъкът на правоимащите е изложен в общината. Недоволните могат да обжалват списъка по реда на ЗАП в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.
17507

621. – Общинската поземлена комисия – гр. Ген. Тошево, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изработен проект на плана за земеразделяне на с. Присад, който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ жалби срещу проектоплана може да се подават в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ пред общинската поземлена комисия.
17696

158. – Общинската поземлена комисия – гр. Годеч, Софийска област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изработен проект на плана за земеразделяне на землището на с. Лопушна, който е изложен в кметството на с. Шума. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред комисията.
17560

632. – **Общинската поземлена комисия – гр. Горна Оряховица**, Ловешка област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че са изготвени проекти на плановете за земеразделяне на селата Правда (ЕКНМ 57981) и Крушето (ЕКНМ 40172), които са изложени в кметствата им. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред комисията по проектите на плановете за земеразделяне.
17562

644. – **Общинската поземлена комисия – гр. Горна Оряховица**, Ловешка област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изготвен проект на плана за земеразделяне на с. Писарево (ЕКНМ 56472), който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред комисията по проекта на плана за земеразделяне.
17561

319. **Общинската поземлена комисия – Димитровград**, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изработен проект на плана за земеразделяне на землището на с. Горски извор, община Димитровград (ЕКНМ 21052), който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред комисията.
17740

445. – **Общинската поземлена комисия – гр. Добрич – селска**, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изготвен проект на плана за земеразделяне на землището на с. Поп Григорово, който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред общинската поземлена комисия.
17558

3382. – **Общинската поземлена комисия – гр. Елхово**, на основание чл. 25, ал. 4 ППЗСПЗЗ съобщава, че е одобрен коригираният проект на плана за земеразделяне на землището на с. Малко Кирилово, Бургаска област (ЕКНМ 46615), който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 5 ППЗСПЗЗ жалби срещу одобрения план за земеразделяне могат да се подават в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската поземлена комисия до окръжния съд. Жалбата се придружава от скица-проект за изменение, изготвена от включени в списъка по чл. 59, т. 11 ППЗСПЗЗ правоспособни лица.
17685

100. – **Общинската поземлена комисия – гр. Казанлък**, Хасковска област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изработен проект на плана за земеразделяне на с. Бузовград (ЕКНМ 06848), който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред общинската поземлена комисия.
17556

219. – **Общинската поземлена комисия – гр. Криводол**, област Монтана, на основание чл. 25, ал. 1

ППЗСПЗЗ съобщава, че са изработени проектите на плановете за земеразделяне на селата Градешница (ЕКНМ 17453) и Краводер (ЕКНМ 39236), които са изложени в кметствата им. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проектите пред комисията.
17691

121. – **Община – Крумовград**, Хасковска област, на основание чл. 6, ал. 2 ППЗУЖВГМЖСВ съобщава, че списъците на еднократно тиражираните жилищноспестовни влогове по групи, изготвени от ДСК – Крумовград, са изложени в общината. На основание чл. 6, ал. 3 от правилника списъците подлежат на обжалване от заинтересуваните по реда на ЗАП в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.
17616

2392. – **Община – гр. Кърджали**, на основание чл. 69, ал. 1 ППЗТСУ съобщава, че е изработен проект за застроителен и регулационен план на централната градска част в граници: улиците Отец Паисий и Булаир и булевардите Беломорски и България, съставляващ значителна част по плана на града, който е изложен в общината. На основание чл. 70 ППЗТСУ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения и искания по проекта до общината.
17497

5717. – **Общинската поземлена комисия – гр. Кърджали**, Хасковска област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изготвен проект на план за земеразделяне на с. Глухар (ЕКНМ 15216), който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред комисията.
17689

2072. – **Общинската поземлена комисия – гр. Монтана**, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че е изготвен проект на плана за земеразделяне на с. Войници (ЕКНМ 11939), който е изложен в кметството на селото. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред общинската поземлена комисия.
17668

465. – **Общинската поземлена комисия – гр. Нови пазар**, Варненска област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗЗ съобщава, че са изготвени проекти на плановете за земеразделяне на землищата на селата Жилино (ЕКНМ 29391) и Сечище (ЕКНМ 66353), Варненска област, които са изложени в кметствата на селата. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗЗ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред комисията по проектите на плановете за земеразделяне.
17697

13. – **Община – гр. Пловдив**, на основание чл. 82, ал. 2 ППЗТСУ във връзка с чл. 50 ГПК съобщава на Василка Бентова Тачева с последен адрес Пловдив, ул. Тошо Тахчиев 48, сега с неизвестен адрес, собственик на парцел IV-1942 в кв. 479 стар, III градска част, че със заповед № ОА-1029 от 31.V.1993 г. на

кмета на общината е одобрен проект за частично изменение на ЗРП и КЗСП на кв. 479 стар, като от парцел IV-комплексно строителство и подземни гаражи, се обособява парцел IV-1942 в рамките на имот пл. № 1942 с ново дву- и триетажно застрояване, който е изложен в служба ТСУС на VIII кметство, ул. Богомил 31. Заинтересуваната може да обжалва плана по реда на ЗТСУ.

17563

13а. – Община – гр. Пловдив, на основание чл. 82, ал. 2 ППЗТСУ във връзка с чл. 50 ГПК съобщава на Зоя Георгиева Бакалова с последен адрес Пловдив, ул. Тошо Тахчиев 48, сега с неизвестен адрес, собственик на парцел IV-1942 в кв. 479 стар, III градска част – Пловдив, че със заповед № ОА-1029 от 31.V.1993 г. на кмета на общината е одобрен проект за частично изменение на ЗРП и КЗСП на кв. 479 стар като от парцел IV-комплексно строителство и подземни гаражи, се обособява парцел IV-1942 в рамките на имот пл. № 1942 с ново дву- и триетажно застрояване, който е изложен в служба ТСУС на VIII кметство, ул. Богомил 31. Заинтересуваната може да обжалва плана по реда на ЗТСУ.

17564

2259. – Общинската поземлена комисия – гр. Попово, на основание чл. 25, ал. 4 ППЗСПЗ3 съобщава, че са одобрени коригираните проекти на плановете за земеразделяне на землищата на селата Помощица (ЕКНМ 57501), Еленово (ЕКНМ 27259) и Тръстика (ЕКНМ 73376), които са изложени в кметствата на селата. На основание чл. 25, ал. 5 ППЗСПЗ3 жалби срещу одобрените планове за земеразделяне могат да се подават в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската поземлена комисия до Окръжния съд – Търговище. Жалбата се придружава от скица-проект за изменение, изготвена от включени в списъка правоспособни лица по чл. 59, т. 11 ППЗСПЗ3.

17690

1124. – Общинската поземлена комисия – гр. Раднево, Хасковска област, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗ3 съобщава, че е изготвен проект на плана за земеразделяне на с. Българене, който е изложен в кметството на селото. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗ3 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред комисията по проекта на плана за земеразделяне.

17693

1443. – Общинската поземлена комисия – гр. Средец, на основание чл. 25, ал. 4 ППЗСПЗ3 съобщава, че е одобрен коригираният план за земеразделяне на землището на с. Гранитец, Бургаска област. На основание чл. 25, ал. 5 ППЗСПЗ3 жалби срещу одобрения план могат да се подават в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската поземлена комисия до окръжния съд. Жалбата се придружава от скица-проект за изменение от включени в списъка правоспособни лица по чл. 59, т. 11 ППЗСПЗ3.

17692

383. – Община – гр. Средец, на основание чл. 6, ал. 2 ППЗУЖВГМЖСВ съобщава на гражданите, притежаващи многогодишни жилищноспестовни влогове, че изготвените списъци по групи са изложени в общината. На основание чл. 6, ал. 3 от правилника

списъците могат да се обжалват по реда на ЗАП в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.

17555

534. – Общинската поземлена комисия – гр. Стара Загора, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗ3 съобщава, че е изработен проект на плана за земеразделяне на землището на с. Петрово (ЕКНМ 56188), община Стара Загора, който е изложен в кметството на селото. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗ3 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения пред комисията по проекта на плана за земеразделяне.

17694

366. – Общинската поземлена комисия – гр. Търговище, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗ3 съобщава, че са изготвени проекти на плановете за земеразделяне на земите за земеделско ползване на селата Баячево и Пролаз, община Търговище, които са изложени в кметствата им. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗ3 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проектите пред общинската поземлена комисия.

17557

454. – Общинската поземлена комисия – гр. Шумен, на основание чл. 25, ал. 1 ППЗСПЗ3 съобщава, че е изготвен проект на плана за земеразделяне на землището на с. Салманово (ЕКНМ 65187), Варненска област, който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 2 ППЗСПЗ3 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните могат да направят писмени възражения по проекта пред общинската поземлена комисия.

17687

1473. – Общинската поземлена комисия – с. Руен, Бургаска област, на основание чл. 25, ал. 4 ППЗСПЗ3 съобщава, че е одобрен коригираният проект на плана за земеразделяне на землището на с. Рупча (ЕКНМ 63375), който е изложен в кметството му. На основание чл. 25, ал. 5 ППЗСПЗ3 жалби срещу одобрения проект на плана за земеразделяне могат да се подават в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската поземлена комисия до Окръжния съд – Бургас. Жалбата се придружава от скица-проект за изменение, изготвена от включените в списъка по чл. 59, т. 11 ППЗСПЗ3 правоспособни лица.

17695

СЪДИЛИЩА

Пловдивският окръжен съд призовава Диян Донев Шопов с последен адрес Пловдив, ул. Арабаконак 4, бл. 46, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 3.XI.1993 г. в 10 ч. като ответник по гр.д. № 596/93, заведено от Иванка Добрева Шопова от Пловдив, за бащинство. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.

17675

Великотърновският районен съд призовава Инхино Куеста Дуранд с последен адрес гр. Дебелец, ул. Ст. Караджа 17, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 30.XI.1993 г. в 10 ч. и 30 мин. като ответник по гр.д. № 2109/93, заведено от Бистра Христова Ку-

еста-Дуранд от Дебелец, за развод. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17669

Дупнишкият районен съд призовава Александър Манолов Маноилов с последен адрес с. Питерево, община Дупница, Софийска област, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 16.XII.1993 г. в 10 ч. и 30 мин. като ответник по гр.д. № 1349/93, заведено от Вяра Емилова Маноилова от Дупница, по чл. 99, ал. 1 СК. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17700

Кюстендилският районен съд призовава Данча Минков Новков – югославски гражданин, с последен адрес с. Горно Тълмино, Босилеградска община, да се яви в съда на 26.XI.1993 г. в 10 ч. като ответник по гр.д. № 409/92, заведено от Лилия Василева Котева от с. Жиленици, за увеличение на издръжка. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17677

Районният съд – гр. Монтана, призовава Борислав Рафаилов Борисов с последен адрес Монтана, ж.к. Младост 1, бл. 26, вх. А, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 17.XII.1993 г. в 8 ч. и 30 мин. като ответник по гр.д. № 732/93, заведено от Наталия Нинова Борисова от Монтана, за развод. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17671

Момчилградският районен съд призовава Георги Георгиев Тодоров с последен адрес Момчилград, ул. П. Войвода 13, Хасковска област, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 16.XI.1993 г. в 9 ч. като ответник по гр.д. № 219/93, заведено от Милка Иванова Тодорова от Момчилград, по чл. 99 СК. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17506

Пернишкият районен съд призовава Иван Георгиев Зафиров с последен адрес Перник, ул. Бл. Гебрев 36/3Б, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 13.XII.1993 г. в 8 ч. и 30 мин. като ответник по гр.д. № 721/93, заведено от Седевка Петрова Никифорова от Перник, по чл. 86 СК. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17548

Разградският районен съд призовава Нина Иванова Керезова с последен адрес Разград, ж.к. Орел, бл. 24, вх. В, сега в Германия с неизвестен адрес, да се яви в съда на 9.XII.1993 г. в 8 ч. като ответница по гр.д. № 158/93, заведено от Алеко Христов Керезов от Разград, по чл. 99 СК. Ответницата да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17674

Русенският районен съд, 1 бр. състав, призовава Нурие Хасан Дасова (Исмаил) с последен адрес Русе, кв. Родина, бл. Малък Богдан, вх. А, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 17.XI.1993 г. в 8 ч. и 15 мин. като ответница по гр.д. № 387/93, заведено от Исмаил Зюлкар Исмаил от Русе, за развод. Ответницата да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17549

Русенският районен съд, 1 бр. състав, призовава Лилия Стоилова Георгиева с последен адрес Русе, кв. Дружба 3, бл. 23, вх. Б, сега в Гърция с неизвестен адрес, да се яви в съда на 15.XI.1993 г. в 8 ч. и 15 мин. като ответница по гр.д. № 382/93, заведено от Георги Илиев Георгиев от Русе, за развод. Ответницата да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17550

Русенският районен съд, 6 гр. състав, призовава Боян Стефанов Цветков с последен адрес Благоевград, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 25.XI.1993 г. в 8 ч. и 15 мин. като ответник по гр.д. № 4162/93, заведено от Ирена Панчева Христова от с. Прелез, за увеличенис на издръжка. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17503

Севлиевишкият районен съд призовава Рена Метева Димитрова с последен адрес Севлиево, ул. Бреза 10, сега в Германия с неизвестен адрес, да се яви в съда на 2.XII.1993 г. в 8 ч. и 30 мин. като ответница по гр.д. № 1314/93, заведено от Акиф Феимов Дормушев от Севлиево, по чл. 99 СК. Ответницата да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17554

Сливенският районен съд призовава Хюсеин Хасанов Саидов и Ибриям Хасанов Саидов с последен адрес с. Сотиря, сега с неизвестни адреси, да се явят в съда на 6.XII.1993 г. в 9 ч. като ответници по гр.д. № 1176/93, заведено от Емине Хасанова Саидова от с. Бяла Паланка, Али Хасанов Саидов от с. Боров дол и др., по чл. 97, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 14 ЗСПЗЗ, чл. 18 ППЗСПЗЗ и др. Ответниците да посочат съдебни адреси, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17672

Сливнишкият районен съд призовава Иван Петров Ангелов с последен адрес Бургас, кв. Изгрев, бл. 53, вх. Д, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 15.XII.1993 г. в 9 ч. като ответник по гр.д. № 496/93, заведено от Никола Асенов Кюшев от София, по чл. 40 ЗЗД. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17551

Сливнишкият районен съд призовава Димка Траянова Николова (Вукадинова) с последен адрес София, ж.к. Люлин, бл. 255, вх. А, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 16.XII.1993 г. в 8 ч. и 30 мин. като ответница по гр.д. № 157/93, заведено от Никифор Николов Георгиев от с. Божурище, по чл. 14, ал. 5 ЗСПЗЗ. Ответницата да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17552

Сливнишкият районен съд призовава Ратко Джорджевич с последен адрес Драгоман, ул. Младежко селище 9, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 1.XII.1993 г. в 8 ч. и 30 мин. на П с.з. като ответник по гр.д. № 55/92, заведено от Диана Йорданова Денева от Драгоман, за развод. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17553

Смолянският районен съд призовава ЕТ „Шукри – Ислям – Консул“ с предизент Шукри Ислям с последен адрес с. Сърница, Пловдивска област, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда на 18.XI.1993 г. в 9 ч. като ответник по гр.д. № 893/93, заведено от Севдалин Ясенов Костадинов от Смолян, за иск за 7900 лв. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ТПК.
17259

Тревненският районен съд призовава Пенчо Илиев Скорчев с последен адрес Трявна, ул. Христо Ботев 50, Ловешка област, сега в Русия с неизвестен адрес, да се яви в съда на 20.XII.1993 г. в 9 ч. като ответник по гр.д. № 232/93, заведено от Ирена Пенчева Скорчева от Трявна, по чл. 86 СК. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК.
17505

Ловешкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 61, 62 и чл. 119, ал. 2 ТЗ и § 3 ЗОЕТДДИ с решение от 13.X.1992 г. по т.д. № 76/89 регистрира преобразуване на общинска фирма „Технострой – Ловеч“ в еднолично дружество с ограничена отговорност „Технострой – Ловеч“ – ЕООД, със седалище Ловеч и с предмет на дейност: извършване на всякакъв вид строителна и строително-ремонтна дейност. Дружеството поема активите и пасивите на общинска фирма „Технострой – Ловеч“ с капитал 25 934 647 лв. и се представлява от управителя Петко Вълв Петков.
8921

Ловешкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира преобразуването на дружество с ограничена отговорност „Аполо“ – ООД (обявление № 10306, ДВ, бр. 1/92), в еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Аполо“ – ЕООД, като поема активите и пасивите на „Аполо“ – ООД. Дружеството е с капитал 50 хил. лв., с неопределен срок и се представлява от управителя Митко Николов Маринов.
8922

Ловешкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 61, 62 и чл. 119, ал. 2 ТЗ и § 3 ЗОЕТДДИ с решение от 28.IV.1993 г. регистрира преобразуването на ДФ „Държавна търговска фирма – Троян“ в еднолично дружество с ограничена отговорност „Търговия на едро – Троян“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Троян, ул. Опълченска 1, с предмет на дейност: търговия на едро и дребно, изкупуване, посредническа и външнотърговска дейност. Дружеството е с капитал 6 145 хил. лв., поема активите и пасивите на държавната фирма и се представлява от управителя Минко Пенчев Шошков.
8923

Ловешкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 61, 62 и чл. 119, ал. 2 ТЗ и § 3 ЗОЕТДДИ и с решение от 26.IV.1993 г. регистрира преобразуване на фирма на обществена организация „Хандбален клуб – Ловеч 91“ – Ловеч, в еднолично дружество с ограничена отговорност „Хандбален клуб – Ловеч 91“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Ловеч, ул. Проф. Иширков 11, и с предмет на дейност: републикански и международни спортни състезания, детско-юношески школи за подготовка и

обучение на деца и младежи, транспортни услуги, търговия, строителни услуги, довършителни работи, бартерни сделки, консигнационна, рекламна и импресарска дейност и други дейности, незабранени със закон. Дружеството е с капитал 50 хил. лв., с неопределен срок и се представлява от управителя Симеон Григоров Михайлов.
8489

Ловешкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 60, ал. 4 ТЗ вписа в търговския регистър прехвърляне на фирма „Проспер – 2000“ – Ловеч, от едноличния търговец Радослав Христов Райков от Ловеч, бл. 209, вх. А, ап. 17, на Верка Панчева Райкова от Ловеч, бл. 209, вх. А, ап. 17, и я вписа като едноличен търговец с фирма „Проспер-2000 – Верка Райкова“.
8573

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 552/93, парт. № 21, еднолично дружество с ограничена отговорност с държавно имущество „Копрен“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Берковица, ул. Митрополит Кирил 13, и с предмет на дейност: търговия, снабдяване, дървопреработване, извършване на услуги, изкупуване и преработка на диворастващи продукти, спедиторска дейност, внос, износ, реекспорт, туризъм и работи по договори с горските стопанства и други фирми и организации. Дружеството е с капитал 4 199 000 лв. и се управлява и представлява от Дамян Цветанов Дамянов.
8687

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 683/93, парт. № 28, еднолично дружество с ограничена отговорност с държавно имущество „Търговска база – Лом“ – ЕООД, със седалище Лом, ул. Панайот Волов 6, и с предмет на дейност: търговия на едро и дребно, изкупуване, посредническа и външнотърговска дейност. Дружеството е с капитал 3 197 000 лв., разпределен в 3197 дяла по 1000 лв., и се управлява и представлява от Велчо Петров Горанов.
8688

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 371/93, парт. № 13, дружество с ограничена отговорност „Строителна система Кастел“ – ООД, със седалище Берковица, бл. Бор 2, ет. 1, и с предмет на дейност: покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, покупка на ценни книжа и производство на стоки с цел продажба, комисионна, спедиционна, складова, лизингова дейност на търговско представителство и посредничество, валутни сделки; превозна, хотелиерска, туристическа, рекламна, информационна, програмна, импресарска или предоставянето на други услуги; сделки с интелектуална собственост; производство на филми, видео- и звукозаписи, както и други подобни дейности, издателска и печатарска дейност. Дружеството е с капитал 60 000 лв. и се управлява и представлява от управителя Стилиян Цветанов Иванов.
8689

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 1457/92, парт. № 50, смесено дружество с ограничена отговорност „Ей Си Джи – Михайловград“ – ООД, със

седалище Монтана, пл. Алеко Константинов, ГУМ, ет. 4, и с предмет на дейност: индустрия и търговия, внос, износ, реекспорт и други специфични операции, транспорт, представителство и посредничество, услуги, инвестиционна, предприемаческа и брокерска дейност. Дружеството е с капитал 50 000 лв., управлява се от общото събрание на съдружниците и от управителя Цветан Живков Цветков и се представлява от управителя.

8690

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа промяна по ф.д. № 2225/91 за „Инкомс – Електроакустика“ – ООД, Михайловград: увеличава капитала на дружеството от 44 490 000 лв. на 64 810 560 лв.

8691

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 741/93, парт. 30, дружество с ограничена отговорност „Монтком“ – ООД, със седалище Берковица, бул. Мрамор, бл. 1, ет. 1, ап. 3, и с предмет на дейност: придобиване, управление и продажба на участие в български и чуждестранни дружества, производство и преработка с цел продажба на промишлени стоки, растителна и животинска продукция, в т.ч. месо, месни произведения, консерви, мляко, млечни произведения, растителни и етерични масла, брашна, фуражи, вътрешна и външна търговия с петрол и петролни продукти във всичките й форми, производство и търговия със спирт и спиртни напитки, покупка на стоки и други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, комисионна, спедиционна, лизингова дейност и дейности на търговско представителство, посредничество и агентство на местни и чуждестранни лица, превозна, хотелиерска, туристическа, рекламна, информационна, програмна и импресарска дейност, сделки с интелектуална собственост, производство, разпространение и продажба на филми, видео- и звукозаписи, покупка, строеж и обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, научноизследователска, проучвателна, развойна, инженерингова, проектно-конструкторска и експериментално-производствена дейност в областта на селското стопанство, животновъдството, хранително-вкусовата промишленост и строителството, вътрешно- и външнотърговска дейност, внос, износ, реекспорт, откриване на предприятия и бюра за битово обслужване, гаражно и сервизно обслужване на автомобили, автотуризм, откриване на фирмени магазини за продажба на промишлени и хранителни стоки, битова електроника, селскостопанска техника, химикали, препарати, резервни части и др., бази за лечебни процедури, спорт и отдих, заведения за обществено хранене, развлечения и забавни игри, административни услуги и консултации, с упражняване на всички дейности в страната и в чужбина. Дружеството е с капитал 51 000 лв., разпределен в 102 дяла по 500 лв., и се управлява и представлява от съдружниците Замфир Борисов Манов, Младен Илиев Младенов и Людмил Стоянов Цветков заедно и поотделно.

8692

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 392/93, парт. 31, дружество с ограничена отговорност „Рамиго“ – ООД, със седалище Берковица, ул. Д. Филлипов 35, бл. Ален мак, и с предмет на дейност: про-

изводство, търговия, услуги, представителска, посредническа и комисионна дейност, вътрешна и външна търговия с всякакви стоки и всякакви дейности, незабранени със закон. Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се управлява от съдружниците „МИПЕМ ТГ“ – ООД, София, представлявано от Минко Петков Минков, ПК „Бижутерия и сувенири“ – Берковица, представлявано от Запрян Спасов Рошлев, СД „Зани“ – Берковица, представлявано от Замфир Радойков Иванов и Наталия Тодорова Здравкова и се представлява от Тошко Илиев Горанов.

8693

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 127/93, парт. № 14, дружество с ограничена отговорност „Бофир“ – ООД, със седалище Монтана, ул. Трети март 33, и с предмет на дейност: информационна, проектантска, инженерингова, инвестиционна, строителна, производствена, търговска, посредническа и рекламна дейност, всякаква транспортна и експедиторска дейност, сключване на договори и операции с недвижимо имущество, вещи, ценни книжа и интелектуална собственост, търговско представителство, посредничество и агентство на местни и чуждестранни физически и юридически лица в страната и в чужбина, организиране и провеждане на аукциони, разпродажби, изложби и бизнесреша, разработване, производство и реализация (в т.ч. и с чуждестранни партньори) на широка номенклатура на стоки за народно потребление, медицински, хранителни продукти и друга продукция със социално предназначение, външноикономическа дейност – всякакви видове и форми, съвместни инвестиции на територията на всяка страна, оказване на лизингови, юридически и други услуги на чуждестранните партньори, а също и други видове, незабранени от законодателството, външноикономически операции за реализация на целите и задачите на дружеството, научноизследователски, опитно-конструкторски и технологични разработки в различните отрасли и внедряване на техните резултати, търсене, добиване и преработка на полезни изкопаеми, производство на добиваща техника, материали и детайли, заготовка и преработка на дървесина, строителство и експлоатация на обекти с производствено-техническо и научноизследователско предназначение, развитие, строителство и експлоатация на хотели, спортни, физкултурно-оздравителни, медицински, културни, жилищни, битови, за младежки дейности, туристически и за обществено хранене обекти, организация на отдих, туризъм, лечебно-профилактични и медицински услуги, издателска и полиграфична дейност, оказване на рекламна, информационни и други услуги в това направление, изпълнение на художествени, архитектурни, оформителски и живописни работи, проектантски и строителни услуги, търговия с всички стоки, разрешени със закон, развитие на ресторантски услуги, увеселителни и забавни заведения и др., участие в работата на стокови, фондови и валутни борси. Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се управлява и представлява от съдружниците Замфир Атанасов Замфиров и Бойко Георгиев Митов заедно и поотделно.

8730

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 60, ал. 4 ТЗ вписа в търговския регистър прехвърляне на фирма „Маша – Владимир Петров“ и предприятието от едноличния търговец

Владимир Иванов Петров на Соня Ангелова Декемвриева и я вписа като едноличен търговец с фирма „Маша – Соня Декемвриева“ със седалище и адрес на управление Монтана, ж.к. Младост 2, бл. 6, вх. А, ап. 9.
8806

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 2035/91, парт. № 51, еднолично дружество с ограничена отговорност „Златия“ – ООД, със седалище гр. Вълчедръм, област Монтана, и с предмет на дейност: производство на комбинирани фуражи, изкупуване, съхранение и заготовка на зърнени храни, търговска дейност в страната и в чужбина. Дружеството е с капитал 125 хил. лв., разпределен в дялове, и се управлява и представлява от Виктор Владимиров Койчев.
8819

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа промяна по ф.д. № 264/92 за еднолично дружество с ограничена отговорност „Мляко“ – ЕООД, Лом (обявление № 6962, ДВ, бр. 57/92): капиталът се увеличава от 2 850 000 лв. на 15 918 000 лв.
8820

Окръжният съд – Монтана, на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 2600/91, парт. № 70, еднолично дружество с ограничена отговорност с държавно имущество „Кипра“ – ЕООД, със седалище гр. Чипровци, област Монтана, и с предмет на дейност: производство и търговия в страната и в чужбина с килими и килимени изделия, нетъкани и шивашки изделия, сребърна бижутерия, услуги, в основна сфера на дейност – текстилна и трикотажна промишленост. Дружеството е с капитал 782 хил. лв., разпределен в 782 дяла по 1000 лв., и се управлява и представлява от Иван Георгиев Лилкин.
8822

Плевенският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа в търговския регистър, т. IV, парт. № 194, стр. 30, с решение от 26.IV.1993 г. по т.д. № 1244/93 дружество с ограничена отговорност „Замком“ – ООД, със седалище и адрес на управление Плевен, ул. Луковит 3, и с предмет на дейност: производство, външно- и вътрешнотърговска дейност с всички стоки и изделия, външноикономическа, туристическа, спедиторска, транспортна, комисионерска и предприемаческа дейност, търговско посредничество, агентство, сервиз и ремонт на машини и съоръжения, ветеринарномедицинска дейност и аптека, и с капитал 51 000 лв. Дружеството се представлява от управителя Айдын Ризасв Абдилов.
8857

Пловдивският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ с решение № 9815 по ф.д. № 7412/93 регистрира дружество с ограничена отговорност „Неро“ – ООД, със седалище и адрес на управление Пловдив, ул. „Райко Даскалов“ 27, с предмет на дейност: производство и търговия – експорт-импорт, стоки за населението, покупко-продажби, строителство, спиртни, алкохолни и безалкохолни напитки, хлебопроизводство, кафе, ресторант, туризъм, транспорт, всички услуги и дейности, незабранени със закон, с разкриване на бюро и агенция за посредничество и търговска къща, и с капитал 50 000 лв. Дружеството е с неопределен срок, със съдружници Надя Димитрова Патишанова и Атанас Томов Андо-

нов и се управлява и представлява от президента Надя Димитрова Патишанова.
9332

Русенският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа в търговския регистър под № 239, т. 4, стр. 61, еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Уахид Махмуд“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Русе, ул. Ал. Хаджиненов 17В, с предмет на дейност: вътрешна и външна търговия – експорт, импорт, рехекспорт, бартерни сделки и обмен на стоки за потребление, хранителни стоки и селскостопанска продукция, промишлени суровини, резервни части, машини, съоръжения, уреди и апарати, организационна и битова техника, комисионна търговия, посредничество, представителство и агентство на наши и чуждестранни фирми, физически и юридически лица, техническо ръководство и инвеститорски контрол на строителни обекти, строително-ремонтна дейност на сгради и съоръжения в страната и в чужбина, производство, изкупуване, събиране, заготовка, преработка и продажба на селскостопанска продукция, туристически услуги, международен туризъм, хотелиерство, организация и експлоатация на забавно-развлекателни игри, транспортни, таксиметрови услуги, превоз на пътници и товари в страната и в чужбина, откриване и експлоатация на смесени търговски обекти, на зеведения за обществено хранене, питейни заведения, кафе-сладкарници и безалкохолни напитки, рекламна дейност и маркетинг, отдаване под наем на вещи, машини и автомобили, авторемонтни услуги и ремонт на битова техника, плетиво – ръчно, машинно, шивачество, аранжиране (общо), инженерингова и производствена дейност, машиностроене. Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се представлява от Уахид Шхаде Мохамед Хусейн Махмуд.
8388

Русенският окръжен съд на основание чл. 69, ал. 1 от Указ № 56 за стопанската дейност вписа в търговския регистър под № 117/2, т. 2, стр. 194, обявяването в несъстоятелност на еднолично дружество с ограничена отговорност „Инвестмаш – еднолично ООД“, Русе (обявление № 8411, ДВ, бр. 91/91), с ликвидатори Димитър Керчев Великов, Здравка Николева Калинова, Елена Илиева Атанасова и Иван Димитров Георгиев.
8924

Русенският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа в търговския регистър под № 241, т. 4, стр. 65, еднолично дружество с ограничена отговорност „Иваново – Автотранспорт“ – ЕООД, със седалище с. Иваново, с предмет на дейност: автомобилни превози във вътрешно и международно съобщение и свързаните с това други дейности, и с капитал 3 201 000 лв. държавно имущество. Дружеството поема активите и пасивите на „Товарни превози“ – ЕООД, Русе, към 31 декември 1992 г. съгласно разделителен протокол и се управлява и представлява от Николай Бонев Николов.
8925

Русенският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа в търговския регистър под № 211, т. 3, стр. 86, еднолично дружество с ограничена отговорност „Ашот“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Бяла, ул. Шипка 1, Русенска област, с предмет на дейност: производ-

ство и търговия със стоки за населението, външна търговия – внос, износ, реекспорт, бартерни, компенсационни, посреднически и други външнотърговски сделки и операции, хотелиерство, ресторантьорство, туристически и други услуги и дейности, незабранени със закон. Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се представлява от Георги Трифонов Георгиев.

8926

Силистренският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа в търговския регистър с решение № 811 от 6.V.1993 г. по ф.д. № 697/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „Лозана“ – ООД, със седалище и адрес на управление Силистра, ул. Марин Дринов 38А, със съдружници Драгомир Георгиев Димитров, Божидар Миатович и Боро Стефанович и с предмет на дейност: комисионна, консигнационна и търговска дейност, спедиторска дейност и транспортни услуги в страната и в чужбина, складова, производствена, консултантска и обслужваща дейност, вътрешно- и външнотърговска дейност и всички други дейности, незабранени със закон. Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се представлява и управлява от управителя Драгомир Георгиев Димитров.

8456

Силистренският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ вписа в търговския регистър с решение № 807 от 3.V.1993 г. по ф.д. № 1508/91 промяна в представителството на „Калиопа“ – ЕООД, гр. Дулово, Русенска област (обявление № 10426, ДВ, бр. 3/92): дружеството се представлява и управлява от управителя Талиб Джелил Тепик.

8457

Сливенският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ с решение № 1291 от 7.V.1993 г. по ф.д. № 1129/93 вписа в търговския регистър еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Сливенски бизнес център“ – ЕООД, със седалище гр. Сливен, Бургаска област, с предмет на дейност: стокова борса, борса за ценни книжа (фондова борса), борса за недвижими имоти, транспортна борса, строителна борса, обменно бюро, правна, вътрешна и международна информация, място за бизнес срещи, провеждане на курсове, семинари, конференции и изложби, и с капитал 350 000 лв. общинска собственост. Дружеството е с неопределен срок и се представлява от управителя Антоний Василев Стойчев.

8380

Сливенският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ с решение № 1299 от 10.V.1993 г. по ф.д. № 1119/93 вписа в търговския регистър еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Принц“ – ЕООД, със седалище Сливен, бул. Цар Освободител 41-Г-23, с предмет на дейност: покупка на стоки или други вещи с цел продажба в първоначален, преработен или обработен вид в страната и в чужбина; проектиране и строителство; подготовка и изпращане на строителни кадри за чужбина; извършване на строителни ремонти; радиотелевизионни, авторемонтни, счетоводни, машинописни, таксиметрови и шивашки услуги; търговия със селскостопанска продукция в страната и в чужбина; откриване на бюро за обмен на валута (след съответно разрешение); търговия с печатни произведения; откриване и експлоатация на магазин за хранителни

стоки; кафе-аперитив; покупка на ценни книжа с цел продажба, производство на стоки с цел продажба в страната и в чужбина; комисионна, спедиционна, складова, лизингова дейност на търговско представителство и посредничество; превозна, хотелиерска, туристическа, рекламна, информационна, програмна, импресарска дейност или предоставянето на други услуги; ресторантьорство, записи на видео- и аудиокасети и даването им под наем, електронни и забавни игри, видео- и компютърни игри, бiliarд и други забавни игри (без забранените със закон или друг нормативен акт), както и всички разрешени със закон търговски дейности, като делата и услугите се водят по търговски начин, и с капитал 50 000 лв., разпределен в 100 дяла по 500 лв., собственост на Уисам Али Мохсен от Ливан. Дружеството е с неопределен срок и се представлява от управителя Уисам Али Мохсен.

8580

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 60, т. I, р. 1, стр. 120, по ф.д. № 1120/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „Сенсо Комерс“ – ООД, със седалище и адрес на управление Стара Загора, ул. Георги Колев 38, ап. 4, и с предмет на дейност: покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, превозна дейност, производство на стоки с цел продажба, хотелиерска, туристическа, рекламна, информационна, програмна, импресарска, издателска и печатарска дейност (след съответно разрешение по законоустановения ред). Дружеството е с капитал 50 000 лв., с неопределен срок, със съдружници Силвана Венелинова Господинова и Стефко Димитров Господинов, които го представляват и управляват заедно и поотделно.

8960

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 61, т. I, р. 1, стр. 122, по ф.д. № 1709/93 еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Автокомплекс 90“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Казанлък, ул. Батенберг 222, и с предмет на дейност: търговия с резервни части и автомобили, ремонт, внос и износ и всичко, което не е забранено със закон. Дружеството е с капитал 797 хил. лв., като поема всички активи и пасиви на държавната фирма по баланса ѝ към 31 декември 1991 г. и се представлява и управлява от Иван Дочев Чакъръв.

8961

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 59, т. I, р. 1, стр. 118, по ф.д. № 1764/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „РСВ“ – ООД, със седалище и адрес на управление Казанлък, бул. Княз Александър 113, вх. Л, ет. 7, ап. 45, и с предмет на дейност: проектантска, конструкторска и строително-монтажна дейност, покупка на стоки и други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, производство на стоки с цел продажба, външнотърговска дейност – внос, износ, бартерни и компенсационни сделки, реекспорт, вътрешен и международен туризъм и всякакви други дейности, незабранени със закон, които по предмет и обем изискват да се водят по търговски начин. Дружеството е със съдружници Събчо Генчев Косев, Ве-

ле Станимиров Дунков и Ранчо Ангелов Ранчев, с капитал 51 000 лв., с неопределен срок и се представлява и управлява от Събчо Генчев Косев.
8962

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 57, т. I, р. 1, стр. 114, по ф.д. № 1260/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „Валекс Принт“ – ООД, със седалище и адрес на управление Казанлък, ул. Христо Курдов 7, и с предмет на дейност: полиграфическа и всякаква друга незабранена със закон дейност, която по предмет и обем изисква воденето ѝ да става по търговски начин. Дружеството е със съдружници Огнян Христов Вълков, Венцислав Косев Зарев, Димитър Стоянов Димитров, Илко Николов Вълчев и Румен Христов Попов, с капитал 50 000 лв., с неопределен срок и се представлява и управлява от Огнян Христов Вълков.
8963

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 58, т. I, р. 1, стр. 116, по ф.д. № 1474/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „Сатком“ – ООД, със седалище и адрес на управление Стара Загора, ул. Генерал Гурко 44, ап. 4, и с предмет на дейност: монтаж, експлоатация и отдаване под наем на кабелни мрежи за пренос на сигнали, сателитни системи, радио- и телевизионни студия, рекламна дейност, производство и търговия със стоки, незабранени със закон, външноикономическа дейност и външна търговия, търговия с валута и ценни книжа (по нормативно установения ред), маркетинг, спедиторска и транспортна дейност, търговско посредничество, предприемачество, представителство, туристически услуги, хотелиерство и ресторантьорство, комисионна, импресарска и издателска дейност, забавни игри, строителна дейност, лизингова, научноизследователска, проектантска и консултантска дейност и всякакви други дейности, незабранени със закон. Дружеството е със съдружници Здравка Иванова Трайкова, Злати Христов Христов, Петко Георгиев Балабанов и Мария Иванова Стоянова, с капитал 50 000 лв., с неопределен срок и се представлява и управлява от Мария Иванова Стоянова.
8964

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 56, т. I, р. 1, стр. 112, по ф.д. № 1219/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „Морган – Роза“ – ООД, със седалище и адрес на управление Казанлък, ул. Н. Караиванов 8, ет. 5, ап. 17, и с предмет на дейност: покупка на стоки с цел препродажба и всякаква друга незабранена със закон дейност, която по предмет и обем изисква воденето ѝ да става по търговски начин. Дружеството е със съдружници Росица Борисова Василева и Роналд Томас Морган, с капитал 50 000 лв., учредява се за срок 5 години и се представлява и управлява от Росица Борисова Василева.
8965

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 51, т. I, р. 1, стр. 102, по ф.д. № 1102/93 еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Ерчетин роза“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Казанлък, ул. Цар Калоян 9, и с предмет на дейност: производство, изкупуване и продажба на стеричномаслени култури и всички производи от тях,

разработване и внедряване на нови технологии и техника за тази цел, търговия с парфюмерийни и козметични изделия, търговско представителство, външнотърговска дейност – внос, износ, бартерни и компенсационни сделки, реекспорт, туристическа дейност, ресторантьорство и всички други дейности, незабранени със закон, които по предмет и обем изискват да се водят по търговски начин. Дружеството е с капитал 50 000 лв., с неопределен срок и се представлява и управлява от едноличния собственик Абди Нури Ерчетин и от назначения управител Мендерес Мехмед Кунгюн заедно и поотделно.
8966

Старозагорският окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 54, т. I, р. 1, стр. 108, по ф.д. № 1810/93 еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Венди“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Стара Загора, ул. Кольо Ганчев 51, ап. 20, и с предмет на дейност: търговия в страната и в чужбина, консултантски и посреднически услуги, търговско представителство, сделки с интелектуална собственост, както и всички дейности и услуги, разрешени със закон. Дружеството е с капитал 51 000 лв., с неопределен срок и се представлява и управлява от Венеций Величков Димитров.
8967

Търговишкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира промени по ф.д. № 945/92 за дружество с ограничена отговорност „Стрем – Комерс“ – ООД: освобождава съдружниците Турул Йозтурк и Шукрю Шахин и приема като съдружници Вангел Кирилов Панов и Никола Георгиев Косев; увеличава капитала на дружеството от 50 000 лв. на 75 000 лв.
8713

Търговишкият окръжен съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ с решение № 512 от 9.IV.1993 г. по ф.д. № 450/93 вписа в търговския регистър еднолично дружество с ограничена отговорност „Булет – Търговище“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление Търговище, Индустриална зона, и с предмет на дейност: търговия на едро и дребно, изкупуване, посредническа и външнотърговска дейност, както и други стопански дейности, незабранени със закон. Дружеството е с капитал 6 573 хил. лв. и се управлява и представлява от управителя Никола Йорданов Донев.
8933

Софийският градски съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира по ф.д. 8823/93 дружество с ограничена отговорност с фирма „Милана маркетинг“ – ООД, със седалище и адрес на управление София, община „Красно село“, ж.к. Хиподрума, бл. 106, вх. Б, ет. 5, ап. 32, с предмет на дейност: производство и търговска дейност, внос, износ, реекспорт, организиране и изпълнение на всички видове строителни, монтажни и ремонтни работи, производство и реализация на строителни материали и изделия в страната и в чужбина, производство, изкупуване и реализация на селскостопанска продукция, ресторантьорство и хотелиерство в собствени и наети помещения в страната и в чужбина и заведения за обществено хранене, търговия и услуги тип експрес, кафе-аперитив, коктейл-бар, нощен бар, казино, комисионна търговия, оказион, консигнация,

бутик, експлоатация на атрактивни и спортни съоръжения и спортно-възстановителни комплекси, електронни игри и автомати, производство, търговия, внос и износ на промишлени, хранителни и други незабранени със закон стоки, продукти, суровини, материали и услуги, стоки за бита, организиране на туристически и комунално-битови услуги за населението, посредническа дейност, представителство на български и чуждестранни физически и юридически лица в страната и в чужбина, производство и търговия с произведения на изкуството и културата, уникални, сувенири, металопластика, скулптура, дърворезба, керамика, бродерия, гоблени, антиквариат, разможителни услуги и сервизна дейност, покупко-продажба на валута, финансово-брокерска дейност, производство и реализация на мебели и банско обзавеждане от различни видове материали (дърво, смоли и др.), внос, износ и продажба на моторни превозни средства и резервни части за тях, стопанска дейност в определените безмитни зони, лизингова дейност, транспортна и снетиторска дейност, маркетинг, консултантска и рекламна дейност, сделки с недвижими имоти, инженеринг и други дейности, незабранени със закон, и със съдружници Красимир Николов Димитров, Светлозар Кръстев Пеев и Благвеста Лазарова Причкапова. Дружеството е с капитал 50 000 лв., с неопределен срок и се управлява и представлява от Красимир Николов Димитров и Светлозар Кръстев Пеев заедно и поотделно.

8605

Софийският градски съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 8549, т. 129, р. 1, стр. 72, по ф.д. № 8486/93 на 1 състав еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Дахман къмпани“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление София, община „Красно село“, ж.к. Лагера, бл. 2, вх. В, ап. 3, и с предмет на дейност: производство на всякакви стоки, незабранени със закон, всякакви услуги, незабранени със закон, вътрешно- и външнотърговска дейност, превоз на пътници и товари в страната и в чужбина, представителство на физически и юридически лица (без процесуално), посредническа, комисионерска дейност, оборудване и експлоатация на свързаните с дейността заведения, магазини и ателиета, хотелиерство, ресторантьорство, сладкарство, снетиторска дейност, организиране на развлекателни мероприятия и електронни игри (без хазарт). Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се управлява и представлява от Халед Мохамед Дахман.

8611

Софийският градски съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 8538, т. 129, р. 1, стр. 50, по ф.д. № 8312/93 на 1 състав дружество с ограничена отговорност с фирма „Суниа“ – ООД, със седалище и адрес на управление София, община „Овча купел“, ж.к. Овча купел 1, бл. 508, вх. В, ет. 2, ап. 68, и с предмет на дейност: производство и търговия на едро и дребно в страната и в чужбина с хранителни и промишлени стоки, занаятчийски изделия и сувенири (без благородни метали и скъпоценни камъни), откриване и експлоатация на бензиностанции и автомобилни сервиси, обществено хранене, в т.ч. кафе, чай, безалкохолни и алкохолни напитки, сандвичи и др., всякакъв вид кулинарно производство и търговия с него, производство, изкупу-

ване, съхраняване, заготовка, преработка и търговия със селскостопанска продукция от всякакъв характер в страната и в чужбина, стопански туризъм в страната и в чужбина – хотелиерство, ресторантьорство, спортна и игрално-занимателна дейност (без хазарт, тото и лотария), търговско представителство, посредничество, комисионерска, маркетингова, лизингова и рекламно-информационна дейност (без кино и печат), импресарска дейност, превозваческа и спедиторска дейност, проектиране, строителство, ремонт, обслужване и инвестиране на сграден фонд от всякакъв характер, услуги за бита във всички разрешени видове, озакионна дейност, бутик и антиквариат (без паметници на културата), всякаква друга дейност, незабранена със закон. Дружеството е със съдружници Имад Елдеен Абдел Аршид и Имад Мохамед Джуди Сади, с капитал 50 000 лв., с неопределен срок и се управлява и представлява от Имад Елдеен Абдел Аршид.

8612

Софийският градски съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 174, ал. 2 ТЗ регистрира промени по ф.д. № 14672/91 за „Балкан Холидейз Инт.“ – АД (обявление № 9731, ДВ, бр. 101/91): 1. заличава като членове на съвета на директорите Огнян Георгиев Авгарски, Димитър Христов Хаджиниколов и Михаил Василев Димов; 2. вписва наводно назначените членове на съвета на директорите Венцислав Георгиев Димитров и Любомир Гергинов Веселинов; 3. дружеството се представлява пред трети лица от изпълнителния директор Румен Иванов Драганов.

17701

Софийският градски съд прави поправка по ф.д. 21006/93 за еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Ландшафтна къща „Голдтоп“ (обявление № 14407, ДВ, бр. 80/93): наименованието на фирмата да се чете: „Ландшафтна къща „Голдтоп“.

Софийският градски съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 8621, т. 130, р. 1, стр. 22, по ф.д. № 8291/93 на 6 състав дружество с ограничена отговорност с фирма „Амер Алрамахи“ – ООД, със седалище и адрес на управление София, община „Подуяне“, ж.к. Х. Димитър, бл. 69, вх. Б, ап. 28, и с предмет на дейност: вътрешно- и външнотърговска дейност, представителство, посредничество и агентство на местни и чуждестранни физически и юридически лица, транспортна дейност в страната и в чужбина, вътрешен и международен туризъм, хотелиерство, ресторантьорство, кафетерия, сервиз на машини и съоръжения, производство, преработка и търговия с промишлени стоки, стоки за широко потребление, промишлена и битова електроника и електротехника, хранителни и селскостопански стоки, всякаква друга дейност, незабранена със закон. Дружеството е със съдружници Амер К. Алуан и Хошам Н. Хашим, с капитал 50 000 лв. и се представлява и управлява от двамата съдружници заедно и поотделно.

8983

Софийският градски съд на основание чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 119, ал. 2 ТЗ регистрира под № 7909, т. 122, р. 1, стр. 196, по ф.д. № 5403/93 на 6 състав еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „Хунамо“ – ЕООД, със седалище Со-

фия, община „Възраждане“, ул. Цар Симеон 60, и с предмет на дейност: производство на всякакви стоки, незабранени със закон, всякакви услуги, незабранени със закон, вътрешно- и външно-търговска дейност, превоз на пътници и товари в страната и в чужбина, туристически услуги в страната и в чужбина, представителство на физически и юридически лица (без процесуално), посредническа, комиссионерска дейност, оборудване и експлоатация на свързаните с дейността заведения, магазини, ателиета, хотелиерство, ресторантьорство, сладкарство, производство, преработка и търговия със селскостопанска продукция, пчелни и млечни продукти, гъби и билки, издателска, антикварна, сервизна, строителна и предприемаческа дейност, организация на пътна помощ, спедиторска дейност, организация на развлекателни мероприятия и електронни игри. Дружеството е с капитал 50 000 лв. и се представлява и управлява от Хусам Мохала.

8984

Софийският градски съд на основание чл. 9 ЗПП регистрира под № 103, т. 10, р. 3, стр. 57, по ф.д. № 15936/93 на 4 състав политическа партия „Политически кръг „Зора““ със седалище София, бул. Цариградско шосе 47, и с цели, изложени в приложената към устава програма, считаща се за неразделна част от решението, с управителен съвет в състав: Минчо Мънчев Минчев – председател, Венцеслав Антонов Начев – политически секретар, Тодор Христов Кондаков – организационен секретар, и членове: Бисер Тодоров Банчев, Добромир Мартинов Задгорски, Евелина Панайотова Гечева, Радич Стоянов Радичев, Тодор Илиев Мишев, Юрий Филипов Михайлов. Вписва изпълнителен комитет в състав: Минчо Мънчев Минчев – председател, Венцеслав Антонов Начев – политически секретар, Тодор Христов Кондаков – организационен секретар, и членове: Бисер Тодоров Банчев, Тодор Илиев Мишев. Вписва контролен съвет в състав: Станислав Тодоров Станилов – председател, и членове: Катя Златкова Тодорова и Нина Милтенова Стоянова. Вписва председател на Политически кръг „Зора“ Минчо Мънчев Минчев. Партията се представлява от Минчо Мънчев Минчев – председател, Тодор Христов Кондаков – организационен секретар, и Венцеслав Антонов Начев – политически секретар, заедно.

17629

Софийският градски съд на основание чл. 9 ЗПП регистрира под № 104, т. 3, р. 10, стр. 60, по ф.д. № 11927/93 на 1 състав политическа партия „Съединение на патриотичните сили“ със седалище София, община „Средец“, бул. България 1, и с цели по чл. 6 от устава, който се счита неразделна част от решението, с управителен съвет в състав: Христо Атанасов Куртев – секретар, и членове: Красимир Стефанов Златанов, Лили Симеонова Йончева, Константин Александров Халачев, Матол Петров Цоков, Христо Колев Георгиев, Кирил Цоков Лъсков, Виолин Борисов Иванов, Симона Томова Куртева, Юлия Тихомирова Христова, Валентин Владимиров Панталев, Борис Борисов Ангелов, Емилия Петрова Самова, Катя Тиримова Бояджиева, Радка Димова Пенчева и Радка Николова Никовска. Партията се представлява от Христо Атанасов Куртев – секретар.

17630

ТЪРГОВСКИ ДРУЖЕСТВА

266. – Советът на директорите на „Контракт – Недвижими имоти“ – АД, София, на основание чл. 223 ТЗ свиква общо събрание на акционерите, притежатели на обикновени поименни акции, на 22.XI.1993 г. в офиса на дружеството, ул. Баба Неделя 8, в 10 ч. при следния дневен ред: 1. отчет за дейността и финансовото състояние на дружеството; 2. определяне на инвестиционната политика на дружеството за 1994 г. и назначаване на дипломиран експерт-счетоводител; 3. текущи въпроси. Поканват се всички акционери, притежатели на обикновени поименни акции, или техни упълномощени представители да присъстват на събранието. Материалите по дневния ред са на разположение на акционерите в офиса на дружеството. При липса на кворум на основание чл. 227 ТЗ събранието ще се проведе същия ден в 17 ч., на същото място и при същия дневен ред.

17699

64. – Управителният съвет на „Стройкомплект“ – АД, Каспичан, на основание чл. 223 ТЗ свиква събрание на акционерите на 15.XI.1993 г. в 10 ч. в залата на „Стройкомплект“ – АД, Каспичан, при следния дневен ред: 1. вземане решение за прекратяване дейността на дружеството; 2. обявяване в ликвидация; 3. назначаване ликвидационна комисия. Поканват се акционерите да вземат участие в събранието. При липса на кворум на основание чл. 227 ТЗ събранието ще се проведе на 22.XI.1993 г. на същото място и при същия дневен ред.

17568

ПОКАНИ

Асен Стоянов Пенев – ликвидатор на СД „1050“ – Перник, в ликвидация по ф.д. № 1121/91, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17365

Васил Стоянов Миховски – ликвидатор на СД „ВМВ“ – с. Орешак, Ловешка област, в ликвидация по ф.д. № 120/91, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17474

Веселин Василев Митев – ликвидатор на СД „Импулс – С В“ – Добрич, в ликвидация по ф.д. № 884/91, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17476

Вълко Тодоров Христов – ликвидатор на СД „Бонго – Ва“ – Момчилград, в ликвидация по ф.д. № 909/90, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17508

Георги Кръстев Ралчев – ликвидатор на „Фармес 90“ – ООД, София, в ликвидация по ф.д. № 7642/90, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17667

Георги Крумов Тодоров – ликвидатор на СД „Финес 13 – Нинов и сие“ – София, в ликвидация по ф.д. 915/91, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17566

Господин Стоянов Пехливанов – ликвидатор на „Загора–Машинекс“ – ООД, Стара Загора, в ликвида-

ция по ф.д. № 1943/91, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17680

Димитър Димитров Влахлийски – ликвидатор на СД „Корабосистемпроект“, в ликвидация по ф.д. № 724/91, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17427

Иван Василев Терзиев – ликвидатор на СД „Демкрит“ – Бургас, в ликвидация по ф.д. № 728/90, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17475

Иван Христов Петков – ликвидатор на СД „Бекон – Христов – Петков“ – ООД, Ловеч, в ликвидация по ф.д. № 868/90, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17678

Искра Христова Немчева – ликвидатор на СД „Рубикон – Чолаков, Петров“ – Благоевград, в ликвидация по ф.д. № 342/90, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17498

Любен Рафаилов Игнатов – ликвидатор на СД „Боруй – Игнатови и с-ие“ – Перник, в ликвидация по ф.д. 691/90 на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17567

Мариус Велков Нинов – ликвидатор на ССБП „Ентусиаст“ – София, в ликвидация по ф.д. 2844/89, на основание чл. 267 и чл. 156, ал. 4 във връзка с § 3, ал. 2 ТЗ кани кредиторите на предприятието да предявят вземанията си.

17540

Милка Матова Кирова – ликвидатор на СД „Нисшава – 989“ – София, в ликвидация по ф.д. 2130/93, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17617

Минко Иванов Мутафов – ликвидатор на СД „Гама В. М. и сие“ – с. Орешак, Ловешка област, в ликвидация по ф.д. № 3690/90, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17681

Недялка Русева Петрова и Филип Дончев Андролов – ликвидатори на „Българска роза“ – ООД, Казанлък, в ликвидация по ф.д. № 826/92 на Старозагорския окръжен съд, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17679

Николай Лилов Рашев – ликвидатор на СД „Авто-подзем-строй“ – Правец, в ликвидация по ф.д. № 2170/90 на Софийския окръжен съд, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17438

Стоян Пенчев Стоянов – ликвидатор на СД „Пенпласт“ – Бургас, в ликвидация по ф.д. № 805/89, на основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17682

Страхил Пенев Самарджиев – ликвидатор на СД „Жюмо“ – Бургас, в ликвидация по ф.д. № 3932/90, на

основание чл. 267 ТЗ кани кредиторите на дружеството да предявят вземанията си.

17511

Ликвидационният съвет на ТКЗС – с. Враняк, област Монтана, в ликвидация по ф.д. № 285 на Врачанския окръжен съд, на основание § 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17364

Ликвидационният съвет на ТКЗС „Джебел басма“ – гр. Джебел, Хасковска област, в ликвидация по ф.д. № 61/90 на Кърджалийския окръжен съд, на основание чл. 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17509

Ликвидационният съвет на ТКЗС „Доверие“ – с. Голямо Каменяне, община Крумовград, Хасковска област, в ликвидация по ф.д. № 56/90 на Кърджалийския окръжен съд, на основание чл. 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17510

Ликвидационният съвет на ТКЗС „Прелом“ – с. Царевец, област Монтана, в ликвидация по ф.д. 249/89 на Врачанския окръжен съд, на основание § 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17565

Ликвидационният съвет при ЗПК „Зора-92“, с. Червена, община Свищов, Ловешка област, в ликвидация, по ф.д. № 945/92 на Великотърновския окръжен съд, на основание чл. § 6а, ал. 1 т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на кооперацията да предявят исканията си.

17683

Ликвидационният съвет на ТКЗС – с. Мокреш, област Монтана, в ликвидация по ф.д. № 50/92, на основание чл. § 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17684

Ликвидационният съвет на ТКЗС – с. Соколово, община Дряново, Ловешка област, в ликвидация по ф.д. № 721/91 на Габровския окръжен съд, на основание § 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17741

Ликвидационният съвет на ТКЗС – гр. Ихтиман, в ликвидация по ф.д. № 82/90, на основание § 6а, ал. 1, т. 7 ППЗСПЗЗ кани кредиторите на стопанството да предявят вземанията си.

17742

Поправка. В обявление № 16974 на Държавната музикална академия – София (ДВ, бр. 84 от 1993 г.), се прави следната поправка: конкурсите за професори по: музикознание и музикално изкуство (полифония и орган – един; история на музиката – един, двата към катедра „Музикално-исторически дисциплини“ да се четат „професори по: музикознание и музикално изкуство (полифония и орган – един, към катедра „Музикално-теоретични дисциплини“; история на музиката – един, към катедра „Музикално-исторически дисциплини“;“.

17591